

Parashat VaYishlach

וַיָּקָם בַּלַּיְלָהָהּ הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת אֶחָד עָשָׂר
 יְלָדָיו וַיַּעֲבֵר אֶת מֵעַבְרַיִם יַבֵּק.

He arose that night and took his two wives and two handmaidens and eleven children and crossed over the Jabok river crossing.¹

לקוטי תורה, פרשת וישלח

הנה כי כבר ידעת כי מוחין דאבא תוך מוחין דאמא ויסוד דאבא בוקר ועובר יסוד דאמא

Likutei Torah, parashat VaYishlach

As you know, the mentality of *Abba* enters the mentality of *Ima*, and the *yesod* of *Abba* extends further down than the *yesod* of *Ima*.

As we have explained previously, the insight of *chochmah* is the “raw material” of *binah* and the content that it processes. Inasmuch as this fundamental insight is the original spark of inspiration, its *yesod*, or drive for self-actualization, is greater and extends further than that of *binah*.

והנה אין מוחין דאבא נכנסין בתשולם אלא עד גמר דחיית מוחין דקטנות

Now, the mentality of *Abba* does not fully enter the mentality of *Ima* until the immature mentality is expelled.

The purpose of the investment of the mentality of *Abba* in that of *Ima* is in order that they both become transformed into the mental power of *Z'eir Anpin*. As we know, the purpose of any intellectual insight or resulting revamping of one's word-view is in order that this remake him as a person, and the measure of that is the extent to which his emotional relationship and response to reality is remade.

The development of the mentality of *Z'eir Anpin*, however, progresses through three stages: embryonic mentality, nursing mentality, and mature mentality. The progression from one stage to the next is predicated on the displacement of the old mentality by the new one.

והנה תחלת דחיית הקטנות לגרון וכב רידעת כי המוחין דקטנות ג' אלקים אך מוחין דגדלות הם שלשה הוי"ו
 וכל הוי"ו ממתקת אלקים א'

The immature mentality is first displaced to the throat. As you know, the immature mentality consists of three Names *Elokim*, while the mature mentality consists of three Names *Havayah*. Each Name *Havayah* rectifies one Name *Elokim*.

The Name *Elokim* denotes *tzimtzum*, or contracted consciousness. Just as in educating a child, the child can at first only assimilate the most superficial aspects of the parents' intellect, so can *Z'eir Anpin* at first only accept a contracted version of the mentality of *Ima* (in which is en clothed the mentality of *Abba*, as we have said). Thus, the manifestation of the three mental powers of *chochmah*, *binah*, and *da'at* in *Z'eir Anpin* is in the form the Name *Elokim*. In contrast, the Name *Havayah* denotes revelation, and therefore the mature mentality is manifest as three Names *Havayah*.

1. Genesis 32:23.

והנה יסוד דאבא בוקע ועובר את המוחין דגדלות ודקטנות חוץ מהחזה ולמטה,

The *yesod* of *Abba* extends beyond both the immature and mature mentalities, descending below the level of the chest of *Z'eir Anpin*.

The mature mentality of *Z'eir Anpin* is vested in its head, while, as we said, its immature mentality has descended to the level of its throat. However, the *yesod* of *Abba* extends further than either state of mentality. The initial insight, although a primarily intellectual experience, contains within it an element of consciousness that transcends intellect, and therefore is not limited to it.

והנה הוי"ה אלקים עולה יב"ק ויסוד זה עובר שניהם

Now, the combined numerical value of *Havayah* and *Elokim* is the same as that of *Jabok*, and this *yesod* of *Abba* extends further than both.

Havayah (*yud-hei-vav-hei*) = 10 + 5 + 6 + 5 = 26.

Elokim (*alef-lamed-hei-yud-mem*) = 1 + 30 + 5 + 10 + 40 = 86; 26 + 86 = 112.

Jabok (*yud-beit-kuf*) = 10 + 2 + 100 = 112.

וזהו מעבר יב"ק ואח"כ ממה שנתגלה מיסוד אבא ולחוץ יצא בחי' יעקב אשר עליו נאמר פי' זה אשר הוא יוצא משם.

This, then, is the mystical meaning of the verse "the *Jabok* river crossing." After this, the *partzuf* of *Ya'akov* issued from this light that was revealed from *yesod* of *Abba* after it extends outward. This verse refers to him, i.e., this *Ya'akov*.

As we explain elsewhere, a secondary *partzuf* of *Ya'akov* develops out of *Z'eir Anpin*.

גם דע כי יש ד' מיני יב"ק. א' הויה אלקים. ב' אהיה הויה אדני.

Know also that there are four mystical aspects of *Jabok*:

1. The combined numerical values of the Names *Havayah* and *Elokim*, as we have said.
2. The combined numerical values of the Names *Ekyeh*, *Havayah*, and *Adni*.

The numerical value of the Name *Ekyeh* (*alef-hei-yud-hei*, 1 + 5 + 10 + 5) is 21. The numerical value of the Name *Adni* (*alef-dalet-nun-yud*) is 65. 21 + 26 + 65 = 112.

ג' הויה בריבוע ומילוי עולה קפ"ד בהסרת ע"ב הרי יב"ק,

3. **The numerical value of the square spelling-out of the Name *Havayah* is 184. If we subtract 72 from this number, the remainder is 112.**

"Squaring" a word in Kabbalah means developing the word from its first letter, progressively adding one more letter at each step. Thus, the "square" of the Name *Havayah* (*yud-hei-vav-hei*) would be:

yud, *yud-hei*, *yud-hei-vav*, *yud-hei-vav-hei*.

When these stages are each spelled out (using the letter *yud*), we have:

yud-vav-dalet, *yud-vav-dalet hei-yud*, *yud-vav-dalet hei-yud vav-yud-dalet*, *yud-vav-dalet hei-yud vav-yud-dalet hei-yud*.

Numerically, this translates into: $4(10+6+4) + 3(5+10) + 2(6+10+6) + 1(5+10)$
 $= 4(20) + 3(15) + 2(22) + 1(15)$
 $= 80 + 45 + 44 + 15$
 $= 184.$

If we subtract the value of the spelling-out of the four letters of the Name *Havayah* (using the letter *yud*), i.e., 72, we are left with 112.

ד' יה"ו דיודין בריבוע כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י ו"ו ג' יב"ק:

4. The numerical value of first three letters of the Name *Havayah*, *yud-hei-vav*, when they are spelled out with the letter *yud* in the squared fashion is 112.

The first three letters of the Name *Havayah* are the three unique letters used to spell this Name; the final *hei* is a repeat of the of the first *hei* and is therefore in a certain sense not considered as much a part of the essence of the Name as the first three letters. These first three letters are therefore, in certain contexts, treated as a sort of Divine Name by themselves. Psychologically, this would refer to the powers of the soul themselves (*yud*: *chochmah*; *hei*: *binah*; *vav*: *midot*), not considering their expression (the final *hei*).

The numerical value of the spelling out of the squaring of this three-letter combination is as follows:

yud-vav-dalet, *yud-vav-dalet hei-yud*, *yud-vav-dalet hei-yud vav-yud-vav* ($10+6+4$, $10+6+4$ $5+10$, $10+6+4$ $5+10$ $6+10+6$) = 112.

The Jabok brook is associated with the struggle between good and evil, since it was there that Jacob wrestled with the angel of Esau (as is described in the following verses). We have now caught a glimpse of what this means in terms of the mystical dynamics of the universe. Although evil can make inroads and attempt to gain a foothold via the intellect, the most dangerous confrontation between good and evil occurs at the level of the emotions. Precisely because the emotions are such a pivotal part of the psyche, it is also most crucial that the battle be won at this level.

This, of course, is because the intellect is by nature more abstract and objective. The more subjective nature of the emotions make them the "Jacob's heel" where evil can gain a foothold. At the emotional level the individual is far more likely to make choices based on "what's good for me" than "what is good" objectively. This renders him open to self-centeredness, which diverts his consciousness from G-d, which is in turn the source of evil.

Thus, we see that Jacob, the progenitor of the Jewish people, does not come into his own as a *partzuf* until *yesod* of *Abba*, the drive of the initial Divine thought or conception of creation, traverses the intellect and is able to shine out unshielded and unprocessed by the intellect. It is of course crucial that the initial insight of *chochmah* become firmly rooted in consciousness via *binah* and developed into the mentality of *Z'eir Anpin*, precisely because of the struggle that is to ensue once *yesod* of *Abba* proceeds beyond its realm. That struggle is the struggle between Jacob and Esau; Esau does not seek to attack Jacob until he has completed his developmental stage of intellectualization of the insight and has emerged from it ready to enter the land of Israel, the land of the seven pagan nations or native, unrectified emotions, in order to conquer it for holiness. When Jacob left the land of Israel originally he went to study Torah in the yeshivah of Shem and Eber, and our sages also tell us that Jacob studied Torah while tending Laban's flock as well. Thus, his entire sojourn outside the land of Israel until this point can be envisioned as the process of the maturation of the intellect. This having been accomplished, Jacob turns his attention to the land of the emotions, and it is here that

Esau, threatened by Jacob's usurpation of his hegemony over the emotions, prepares to do battle with him.

2

וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבֵרֵם אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת אֶשָׁר לוֹ. וַיֹּזְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאֲבֹק אִישׁ
עִמּוֹ עַד עֲלֹת הַשָּׁחַר.

*"He took them and passed them over the brook, and did the same with his possessions. And Jacob was left alone, and a person wrestled with him until dawn."*²

לקוטי תורה, פרשת וישלח | ספר הלכותים, פרשת וישלח
ויזותר יעקב לבדו ארוז"ל שחזר על פכים קטנים, | ודרז"ל על פכים קטנים.

Likutei Torah and Sefer HaLikutim, parashat VaYishlach

Our sages state that the reason Jacob did not cross with his family but remained behind was because he went back to retrieve his small jars and the like.³

<p>הנה נודע כי הצדיק נשמתו כלולה מרמ"ח אברים, וכל אבר ואבר יש לו כמה ניצוצות של כמה נשמות של הצדיקים. והנה המזונות ששולח הקב"ה לצדיק ההוא, הוא לקיים כל הגוף וכל התלויים בו, ולכן הצדיקים חביבים עליהם ממונם, כי להיות שהוא נשפע מלמעלה,</p>	<p>הנה נודע כי הצדיק נשמתו כלולה מרמ"ח אברים וכל אבר ואבר יש לו כמה ניצוצות של כמה נשמות של צדיקים [וכל השפע שנשפע לו הוא גם לצורך כל התלויים בו ולכן] (והנה) חביב עליהם ממונם כי להיות שנשפע מלמעלה</p>
--	--

As is known, the soul of a righteous individual comprises 248 spiritual members, each one of which possesses sparks from a number of the souls of other righteous individuals. All the Divine beneficence that is granted to him is given as well for the sake of all the souls of those other righteous people who are dependent upon him. This is why righteous people value their possessions, since they are aware that it is granted them from above.

According to the sages, there are 248 members (limbs and organs) of the physical body. Inasmuch as the soul possesses powers exactly corresponding to these 248 members, which it enlivens, we may speak of 248 spiritual limbs of the soul, referring to these powers that enliven and govern the 248 members of the body. By fulfilling his G-d-ordained mission in this world, the righteous person is completing the work begun by the righteous people who preceded him, and in this sense may be considered to be actualizing the potentials of these souls and endowing them with a measure of completion and fulfillment they did not realize while they were in their own bodies.

Cognizant of this, a righteous person will realize that all the Divine beneficence granted to him during his life is not merely for the sake of fulfilling his own personal mission in this world, but for completing the mission of others who preceded him, as well. He will value his possessions not only because they allow him to accomplish his purpose in revealing Divinity in the world but also because they allow him to enhance the stature and state of completion of the souls of those who preceded him.

2. Ibid. 32:24-25.

3. *Chulin* 91a.

[אינו ראוי שימאס בו] כי אם אינו צורך לו לא היה | אין ראוי שימאס בו, כי אם לא היה צורך לו לא היה
ניתן לו אותו דבר מהקב"ה | נותן לו הקב"ה.

It is not fitting that a righteous person disdain such things, for if nothing could be accomplished by giving them to him, G-d would not have given them to him.

לכן חזר על פכים קטנים כי אם לא היה חוזר היה נראה | ולכן חזר על הפכים קטנים, כי אם לא הי' חוזר,
כאלו אין רוצה אותן וכל דבר הנשפט מלמעלה צריך | היה נראה כאלו אינו רוצה באותם הפכים, וכל דבר
להדר עליו לכן חזר להורות שהיא חביבה עליו: | הנשפע מלמעלה צריך לחזור אחרייו:

This is therefore why Jacob returned to collect the small jars and the like, for had he not returned, it would have appeared as though he did not value them. Everything granted to a person from above must be cared for. He therefore went back for them, in order to show how dear they were to him.

As he prepares to do battle with Esau's angel, Jacob summons all the G-dly energy he needs for this battle. Always cognizant of his own lack of merit, he make sure to enlist the merit of the spiritual energies of all righteous souls in the cosmic battle between good and evil, at whatever level. This is signified by his attention to detail, how he values the elements of other's struggle within his own.

Likewise, in each individual's personal struggle with evil, it is paramount that he recall that he wages the war not on his own merits alone, but that the merits of the righteous of all generations combine with his own and their combined energy outweighs that of evil. Also, the individual should realize the centrality and importance of his struggle; through his efforts the efforts of all generations is given meaning and, hopefully, fulfillment.

3

וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיִּמָּלֶךְ
בְּאֲדוֹם בְּלֵע בֶּן בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה. וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו חֲשֵׁם
מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי. וַיָּמָת חֲשֵׁם וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו הֶדְד בֶּן בְּדָד הַמִּכָּה אֶת מִדְּיָן
בְּשָׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֵוִית. וַיָּמָת הֶדְד וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו שְׂמֹלָה מִמְּשֻׁרָקָה.
וַיָּמָת בְּלֵע וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבְּצֶרֶת. וַיָּמָת שְׂמֹלָה וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו
שָׂאוּל מִרְחֻבוֹת הַנְּהָר. וַיָּמָת שָׂאוּל וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו בְּעֵל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר. וַיָּמָת
בְּעֵל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר וַיִּמָּלֶךְ תַּחְתָּיו הֶדְד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל
בֵּת מִטְרֵד בֵּת מִי זָהָב.

Bela ben Be'or ruled in Edom, and the name of his city was Dinhavah. Bela died—

And Yovav ben Zerach of Batzrah ruled in his place. Yovav died—

And Chusham from the south land ruled in his place. Chusham died—

And Hadad ben Badad—who smote Midian in the field of Moab—ruled in his place, and the name of his city was Avit. Hadad died—

And Samlah from Masreikah ruled in his place. Samlah died—

And Shaul from Rehovot HaNahar ruled in his place. Shaul died—

And Ba'al Chanan ben Achbor ruled in his place. Ba'al Chanan ben Achbor died—

*And Hadar ruled in his place, and the name of his city was Pa'u. And his wife's name was Meheitavel bat Matreid bat Mei Zehav.*⁴

These are the eight kings “who ruled in the land of Edom before any king ruled the children of Israel.” This account is repeated in the Book of Chronicles⁵ with minor changes, as will be noted.

שער מאמרי רשב"י, בשיר השירים על הזוהר	ספר הלכותים, פרשת ויצא
וראוי לבאר עתה ענין שמנה מלכים אלו בפרטוי אחד לאחד למצא חשבון	נבאר סוד המלכים ומיתתם...קודם זה צריך לחקור ולדרוש,

Sefer HaLikutim, parashat VaYeitzei and Sha'ar Ma'amarei Rashbi, end.

We will now explain the mystery of these kings and their deaths. But first, we must answer the following questions:

גם מפני מה נשתנו קצת מהם לכתוב בהם שם עירם כבלע בן בעור והדר בן בדד.	גם מפני מה נשתנו קצת מהם לכתוב בהם שם עירם, כבלע בן בעור והדר בן בדד.
---	--

1. Why, for only some of the kings (such as Bela ben Be'or and Hadad ben Badad), does the Torah mention the name of their cities?

ואמנם שם אשתו לא נזכר כי אם באחרון בלבד	ואמנם שם אשתו לא נזכר אלא במלך אחרון.
---	---------------------------------------

2. Why does it mention the name of the wife only in the case of the last king?

גם מפני מה בהדר בן ברד נאמר המכה את מדין בשדה מואב. מה שלא נאמר במלכים אחרים.	גם מפני מה בהדר בן ברד נאמר המכה את מדין בשדה מואב, מה שלא נאמר בשאר המלכים.
--	---

3. Why, in the case of Hadad ben Badad, does the Torah tell us that he “smote Midian in the field of Moab,” but does not tell us similar historical details about the other kings?

גם למה בתורה הזכיר בארבע המלכים שהזכיר שם אבותם כשמתו בשלשה מהם לא נזכר שם אבותם.	גם למה בתורה הזכיר בארבע המלכים בן פלוני, ובארבעה לא נזכר שם אביהם,
--	--

4. Why does the Torah tell us the names of four of the kings' fathers, and not those of the other four?

גם נזכר בארבעה מהם לבד שם אבותם. וארבעה מהם לא נזכרו מי אביהם	גם כאשר מתו. בשלשה מהם לא זכר שם אבותם.
--	---

5. Why, in the case of the four kings whose fathers' names are given, does the Torah repeat the fathers' names when it tells us that they died in only one case, i.e., that of Ba'al Chanan ben Achbor?

ולמה אמר בחשם מארץ, ולא אמר כן לכולם.	ולמה אמר בחשם מארץ דלא אמר כן בכולם
---------------------------------------	-------------------------------------

4. Genesis 36:31-39.

5. 1 Chronicles 1:43-51.

6. Why, in the case of Chusham, does the Torah mention where he came from, but does not do so for the others?

גם למה נאמר בתורה מיתה בכולם, חוץ מן האחרון. | גם מפני מה נאמרה מיתה בכולם חוץ מן המלך האחרון שלא נאמר בו מיתה

7. Why does the Torah note the fact that the kings died, except for the last one?

גם ראוי לחקור, על מה שמצינו בתורה שינוי במלכים | גם ראוי לחקור על מה שמצינו שינוי במלכים אלו אלו ממה שנאמרו בכתובים בדברי הימים. | מתורה למה שנזכר בדברי הימים

8. Also, why are there the following differences between this passage and the parallel passage in Chronicles:

השינוי הראשון, בתורה נזכר מלכות בבלע בן בעור, | הראשון כי בתורה נזכר מלכות בבלע בן בעור ושם לא נזכר אלא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ | לא נזכר אלא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום אדום לפני מלך וכו', בלע בן בעור וכו'. | לפני מלך לבני ישראל בלע בן בעור כו'.

a. The Torah mentions the fact that “Bela ben Be’or ruled...,” but the Book of Chronicles does not mention the fact that he ruled.

הב', כי בתורה כתיב וימת חשם חסר ו', ובד"ה כתיב | השני כי בתורה כתיב וימת חשם בלא וא"ו ובדברי מלא. | הימים בוא"ו.

b. The Torah, in describing the death of Chusham, writes his name without a *vav*, while in the Book of Chronicles it is written with a *vav*.

השינוי הג', כי בתורה כתוב עוית, ובד"ה כתוב | השלישי כי בתורה כתיב עוית ושם כתיב עיוית וקרי עיוית. | עיוית.

c. The Torah records the name of Hadad’s city as *Avit*, while in the Book of Chronicles it is written as if it is to be pronounced *Ivat* (even though it is still read *Avit*).

השינוי הד', כי בתורה כתיב וימת בעל חנן בן עכבור, | הרביעי כי בתורה כתיב וימת בעל חנן בן עכבור ושם ובדברי הימים כתיב בעל חנן לבד. | כתיב וימת בעל חנן לבד.

d. In the Torah, it is written that “Ba’al Chanan ben Achbor died,” while in the Book of Chronicles it is written that “Ba’al Chanan died,” not mentioning his father’s name.

השינוי הה', כי בוזורה כתיב הדר באות רי"ש, ובד"ה | החמישי כי בתורה כתיב וימלוך הדר ושם כתיב כתיב הדר בדל"ת. | הדר.

e. In the Torah, the eighth king’s name is *Hadar*, ending with a *reish*, while in the Book of Chronicles it is given as *Hadad*, ending with a *dalet*.

השינוי הוא, כי בתורה לא נאמר מיתה במלך האחרון, ובד"ה כתוב וימת הדר, והיו אלופי אדום.

f. **The Torah does not mention the eighth king's death, while in the Book of Chronicles it does mention his death.**

השני כי בתורה כתיב פעו ושם כתיב פעי. השביעי כי בתורה נא נאמר מיתה במלך אחרון ושם כתיב וימת הדר ומה' אשאל יראנו נפלאות מתורתו:

g. **In the Torah, the eighth king's city is given as Pe'u, while in the Book of Chronicles it is given as Pe'i.**

הנה קודם שנתקן א"א נאמר באדרא רבא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארום, וקודם שנתקן ג"כ ז"א. גם קודם שנתקנה נוקבא דז"א נאמר שם באדרא ואלה המלכים.

דע' כי קודם שנתקן א"א נאמר באדרת רבא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארום, וקודם שנתקן ג"כ ז"א, נאמר שם ואלה המלכים אשר מלכו וכו', וגם קודם שנתקנה נוקבא דז"א, נאמר שם ואלה המלכים אשר מלכו וכו'.

Know that the *Zohar* applies the account of these kings to the state of affairs before *Arich Anpin* was rectified, and does the same regarding the state of affairs before *Z'eir Anpin* was rectified and before *Nukva* of *Z'eir Anpin* was rectified.⁶

הענין הוא כי הדינין התקיפין יצאו תכף אחר חכמה ובינה בין שבא"א בין אחר חכמ' ובינ' שבז"א בין אחר חכמ' ובינה שבנוקב' של ז"א ולפיכך לא נזכר באדר' ואל' המלכ' בנוקבא דז"א רק אחר חכמ' ובינ' שבה וממנ' תקיש לשאר. כי אעפ"י שנזכרו מלכים אלו בתחילה היינו לומר שאחר שנאצלו חכמה ובינה בשלשה אלו יוצאים מיד מלכים אלו שהם דינים תקיפין

והענין, כי הדינין תקיפין יצאו תכף אחר חו"ב, בין אחר חו"ב דא"א, בין אחר חו"ב דז"א, בין אחר חו"ב דנוקבא דז"א. ולכן לא נזכר באדרא ואלה המלכים בנוקבא דז"א, רק אחר חו"ב שבה. וממנה תקיש אל השאר, כי אעפ"י שנזכרו מלכים אלו בתחלה, היינו ר"ל כי אחר שנאצלו חו"ב, בשלשה אלו היו יוצאים מלכים אלו אשר הם דינין תקיפין,

This is because the states of stringent judgment personified by these kings issued immediately after *chochmah* and *binah* issued, whether in the case of *chochmah* and *binah* of *Arich Anpin*, in the case of *chochmah* and *binah* of *Z'eir Anpin*, or in the case of *chochmah* and *binah* of *Nukva* of *Z'eir Anpin*. This is why the *Zohar* quotes the verse "And these were the kings that ruled in the land of Edom" in the case of *Nukva* only after having described how its *chochmah* and *binah* issue. From this fact you can infer that the same applies with the others, for even though in their case, the *Zohar* cites this verse at the beginning of its discussion of them, it means to apply it only to after their *chochmah* and *binah* have issued forth. In each of these three cases, i.e., *Arich Anpin*, *Z'eir Anpin*, and *Nukva*, these kings—who personify stringent judgment—issued only after *chochmah* and *binah* issued.

Chochmah and *binah*—insight and comprehension—make up the abstract, objective side of the intellect. The subjective side of intellect is *da'at*. The objective intellect sees things in black and white, so to speak, and therefore engenders a strict outlook on life. Thus, after these sub-*sefirot* of these

6. This is referring to the passage in the *Zohar* (3:127b-145a) known as the *Idra Rabbah*, which details the construction ("rectification") of the *partzufim*.

partzufim have issued, stringent judgment and judgmentality follows.

<p>עד שהוצרך המאציל העליון לתקן המוחות שבכולם על ידי תיקוני רישא ותיקוני דיקנא ולעשותם כעין דכר ונוקבא כדי שיצאו אח"כ דכר ונוקבא כחדא בג' אלו</p>	<p>עד שהוצרך המאציל העליון לתקן המוחין אשר בכולם, ע"י תיקוני רישא ותיקוני דיקנא, ולעשות כעין דכר ונוקבא כחדא, בג' אלו.</p>
---	--

Therefore, the supernal source of emanation had to rectify the mentalities of each of these *partzufim* by means the rectifications of the head and the rectifications of the beard, giving these three *partzufim* something of the duality of male and female, in order that male and female subsequently issue from them simultaneously.

The "rectifications of the head" and the "rectifications of the beard" are terms for the arrangement of the flow of Divine consciousness from these *partzufim* to the ones below them. As we have seen previously, these arrangements are identified with G-d's attributes of mercy.

<p>וסיבת יציאת דינין אלו תכף בהתגלות בינה היה להיו' כי מינה דינין מתעוררין כנודע ונתעוררו הדינין התקיפין האלו לצאת ממנה ולא נתקיימו בסטרא דנוקבא עד דנפקו דכור' ונוקבא כחדא ומנהון אתבסמו בסטרא דקדושה ומנהון לא אתבסמו ואתקיימו בסט"א</p>	<p>וסיבת יציאת דינין אלו תכף בהתגלות בינה, היה להיות כי מינה דינין מתעוררים, ונתעוררו הדינין תקיפין אלו כדי לצאת ממנה, ולא נתקיימו בסטרא דנוקבא, עד דנפקו דכורא ונוקבא כחדא, ומנהון ג"כ אתבסמו בסטרא דקדושה, ומנהון לא אתבסמו ואתקיימו בסטרא אחרא:</p>
--	--

The reason these states of severe judgment issue as soon as *binah* appears is as follows: Strict judgment is aroused in *binah*, as is known. These states of judgment were aroused to issue from it, but they did not endure in the female side, until male and female issued together. Some of them were "made fragrant" on the side of holiness, but some of them were not "made fragrant" and passed to the other side.

<p>והנה בפרטות המלכ"י שבא"א איך נתבטלו ומתו זה עמוק עמוק מי ימצאנו ונעלם מאד ולא נזכר בתורה כלל אלא שמהתחוננים נשיג לעליוני</p>	<p>והנה בפרטות המלכים אשר בא"א, איך נתבטלו ומתו, זה עמוק עמוק מי ימצאנו, ונעלם מאד ולא נזכר בתורה כלל, אלא שמן התחתונים נשיג לעליונים.</p>
---	--

Regarding how the kings that issued from *Arich Anpin* became null and died, the matter is "deep, deep, who can fathom it?"⁷ It is very hidden and not alluded to in the Torah at all. Only by understanding what occurs in the lower *partzufim* can we understand what occurs in the higher ones.

<p>אמנם פרטות המלכים שמלכו בז"א ופרטות המלכים שמלכו בנוקבא שנים אלו נזכרו בתו' ובד"ה.</p>	<p>אמנם פרטות המלכים אשר מלכו בז"א ונוקבא, שנים אלו נזכרו בתורה ובדברי הימים.</p>
---	---

In contrast, the details of how the kings the ruled in *Z'eir Anpin* and *Nukva* are alluded to in the Torah and in the Book of Chronicles.

The description of the kings in the Book of Genesis describes their existence in *Z'eir Anpin*, while the

7. Ecclesiastes 7:24.

description in the Book of Chronicles describes their existence in *Nukva*.⁸

וזה שנכתב בתורה מתחילה ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום ואח"כ וימלוך באדום. כי ארץ אדום היא כנגד נוקי דז"א, הנקראת ארץ, ואדום הוא ז"א מקביל ליעקב, כמד"א הוא עשו אבי אדום, אבי אדום

וזה שנכתב בתורה מתחילה ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום, ואח"כ וימלוך באדום. כי ארץ אדום היא כנגד נוקי דז"א, הנקראת ארץ, ואדום הוא ז"א מקביל ליעקב, כמד"א הוא עשו אבי אדום,

This is why it says in the Torah, "And these are the kings who ruled *in the land of Edom...*," but continues, "Bela ben Be'or ruled *in Edom...*," not repeating the words "the land of." "The land of Edom" signifies *Nukva* of *Z'eir Anpin*, which is called "the land," while "Edom" by itself refers to *Z'eir Anpin*, since Esau, who is Edom, is parallel to Jacob, as it is written, "He is Esau, the father of Edom."⁹

As we know, Jacob personified *Z'eir Anpin*.

ובתורה נתפרשו המלכים שבז"א ונכך אמר וימלוך באדום לרמוז על הדינין התקיפין שבז"א עצמו ומלכי' אלו יצאו בבינה עצמי' שבז"א רצו להתיישב בו בפ"א ולא יכלו ולפיכך אמר באדום אתר דדינין מתקטרין תמן ותליין מתמן סוד הבינה שבז"א.

ובתורה נתפרשו המלכים דז"א: ואמר וימלוך באדום, ולא אמר בארץ אדום, לרמוז על הדינין תקיפין אשר בז"א עצמו, ומלכים אלו יצאו בבינה עצמה אשר בז"א, ורצו להתיישב בו בז"א, ולא יכלו. ולפיכך אמר באדום, אתר דדינין מתקטרין תמן ותליין מתמן, סוד בינה אשר בז"א.

The Torah describes the kings who ruled in *Z'eir Anpin*; it is therefore written "Bela ben Be'or ruled in Edom" and not "...in the land of Edom" in order to indicate that these states of stringent judgment existed in *Z'eir Anpin* itself. These kings issued from *binah* of *Z'eir Anpin* and sought to settle in *Z'eir Anpin*, but could not. The Torah therefore says "in Edom," since Edom is in the words of the *Zohar*: "where judgment is bound and connected," referring to *binah* of *Z'eir Anpin*.

וזהו שבאדרא רבא כשדברו במלכים שבז"א הביא גם פ' זה של וימלוך באדום אבל במלכים שבנוקבא לא הביאו אלא פ' של ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום בלבד ואמרו שם אתר דכל דינין משתכחין תמן ואינן תקוני אתת'

וזהו, כי באדרא רבה כאשר דברו במלכים אשר בז"א, הביאו גם פסוק זה של וימלוך באדום, אבל במלכים דנוקבא דז"א, לא הביאו אלא פסוק של ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום, ואמרו שם אתר דכל דינין משתכחין תמן, ואינן תיקוני אתתא:

This explains why in the *Zohar*, when discussing the kings who ruled in *Z'eir Anpin*, quotes as well the verse "And Bela ben Be'or ruled in Edom..." but when discussing the kings who ruled in *Nukva*, only quotes the verse "And these are the kings who ruled in the land of Edom." This is also why the *Zohar* in the context of *Nukva* mentions "the place where all judgment is found, and these are the rectifications of the female."

8. Comment of Rabbi Wolf Ashkenazi.

9. Genesis 36:43. In Genesis 36:1 and 36:8 it is stated explicitly that "Esau is Edom."

וראיה לדברינו שפרטוי המלכים שבא"א לא נזכרו בתוי
שלא תמצא באדרי שפירשו שום מצך מהם כשהזכירום
בא"א אלא כשהזכירו בו"א יניקי לבד

וראיה לדברינו, כי פרישות המלכים אשר בא"א לא
נזכרו בתורה, שלא תמצא באדרא שום מלך מהם, אלא
כשהזכירום בזו"ן לבד.

Proof that the description of the kings within *Arich Anpin* is not alluded to in the Torah is in the fact that no mention of them is made in the *Zohar* either; they the kings are mentioned only in connection with *Z'eir Anpin* and *Nukva*.

ואחר שביארנו שמלכים אלו הם בז"א ונוקי לבד
כי בא"א נעלמו ממנו יתבאר לנו סיבי כל השינוים
שנמצאו בין התוי לד"ה כי שמנה מלכ"י שבתוי הם
המלכים שבז"א וצפיכך נאמר בהם וימלוך באדום כמו
שכתבנו אמנם המלכים שבד"ה הם המלכים שבנוקי
ולפיכך נאמר בהם בארץ אדום לבד

ואחר שביארנו כי מלכים אלו הם זו"ן לבד, כי בא"א
נעלמו, יתבאר לנו כל השינוים אשר נמצאו בתורה
ובדברי הימים. כי הנזכרים בתורה הם דו"א, ואותם
של דברי הימים הם דנוקבא דז"א, ולכן במלכים
דו"א נאמר וימלוך באדום, ודנוקבא לא נאמר וימלוך
באדום:

Now that we have demonstrated that these kings allude only to *Z'eir Anpin* and *Nukva* and as they exist in *Arich Anpin* they are hidden, all the discrepancies mentioned above in the Torah and the Book of Chronicles will be clear. For the kings mentioned in the Torah are those of *Z'eir Anpin* and those mentioned in the Book of Chronicles are those of *Nukva* of *Z'eir Anpin*. Therefore, regarding the kings of *Z'eir Anpin* the Torah says "And Bela ben Be'or ruled in Edom...", while regarding those of *Nukva* the Book of Chronicles does not say "he ruled in Edom" itself, only that they rule "in the land of Edom."

והנה המלך הא' הוא סוד הדעת שאחר הבינה כי יצא
כנגדו בלעם בן בעור כי לא קם נביא עוד בישי כמשה
אבל באוה"ע קם ומנו בלעם כי כמו שמשא הוא סוד
הדעת בסטרי דקדושה כן בלעם בס"א בסוד הדינין
התקיפין

והנה המלך הא' היא סוד הדעת שאחרי הבינה, שיצא
כנגדו בלעם בן בעור, שנאמר בו בישראל לא קם
אבל באומות העולם קם, ומנו בלעם. פירוש, כי כמו
שמרע"ה הוא מסוד הדעת של הקדושה, כך הוא בלעם
בס"א בסוד הדינין דתקיפין,

The first king, Bela ben Be'or, personified *da'at*, which issues forth after *binah*. Opposite *da'at*, in the realm of evil, issued the gentile prophet Balaam ben Be'or. As the sages state, it is written in the Torah that "there arose no prophet in Israel like Moses,"¹⁰ but amongst the gentiles there did arise such a prophet, namely Balaam.¹¹ Just as Moses personified *da'at* on the side of holiness, so did Balaam personify *da'at* on the side of evil, inasmuch as he personified strict judgment.

Bela (*beit-lamed-ayin*) and Balaam (*beit-lamed-ayin-mem*) are spelled exactly the same, except for the final *mem* at the end of Balaam. Thus, they are considered to be the same person, or at least personifications of the same spiritual archetype.

Balaam was the gentile prophet hired by Balak to curse the Jews on the eve of their entry into the land of Israel. He was granted prophecy – even though he misused this gift and was evil – so that the non-Jews could not claim that had they, too, had a prophet like Moses amongst their ranks, they would have accepted the Torah and obeyed G-d's word.

10. Deuteronomy 34:10.

11. *Bereishit Rabbah* 14:2.

Moses personified the *sefirah* of *da'at*, subjective knowledge of G-d, and imparted this quality to the Jewish people.¹² Since Balaam was his equivalent on the side of evil, he personified evil *da'at*.

We are taught that G-d becomes angry with the world for one moment each day.¹³ The sages say that Balaam's main prophetic talent was that he always knew this one, precise moment of each day,¹⁴ and could channel this energy to curse whomever he wished. He thus represents evil knowledge, the sensitivity to what is wrong with the world, i.e., judgementality. Of course, a certain amount of this quality is necessary for us to objectively evaluate our progress in life and improve our behavior (and this is why G-d allows Himself to be judgemental for a split second every day), but focusing exclusively on this quality, as did Balaam, is evil.

ולפיכך בלעם שיבה עצמו ואמר ויודע דעי עליון כי
הוא הדעת הקודם לדעת שבקדושה שבז"א. ולפיכך
קראו דעת עליון וכמו שממוחא תליתא דז"א שהוא
הדעת שבו והוא חללא תליתא דגלגלתא נפקין אנף
אלפין אדרין ואכסדראין דדעת' שארי עלייהו ודרי
בהו

ולכן היה משתבה בעצמו ואמר שיודע דעת עליון, כי
הוא הדעת, הקודם לדעת שבקדושה אשר בז"א, ולכן
קראו דעת עליון. וכמו שממוחא תליתא דז"א, שהוא
הדעת שבו, והוא חללא תליתא דגלגלתא, נפקין
אלף אלפין אדרין ואכסדראין, דדעתא שריא עלייהו
ודרי בהו,

This is why Balaam boasted that he “knows the supernal knowledge.”¹⁵ He was referring to the *da'at* that precedes the holy *da'at* of *Z'eir Anpin*; this is why he called it “supernal knowledge.” Just as from the third, i.e., posterior lobe of the brain of *Z'eir Anpin*, which houses its *da'at*, and in the words of the *Zohar*, sits “in the third cavity of the skull, there issue a million rooms and halls over which the brain of *da'at* presides and dwells in”¹⁶—

Chochmah resides in the right cerebral hemisphere of the brain, *binah* in the left cerebral hemisphere, and *da'at* in the occipital lobe. 1,000,000 “lights” (states of consciousness) issue from *da'at* and inform the “rooms,” i.e., the *sefirot* of *chesed*, *gevurah*, and *tiferet*, and “halls,” i.e., the *sefirot* of *netzach*, *hod*, and *yesod*.

(*Chesed-gevurah-tiferet* are alluded to by the word “rooms” because the word for “room” in Hebrew, *cheder*, is taken as an acronym for the words *chesed-din-rachamim*. *Din* [“judgement”] is an alternate name for *gevurah*, and *rachamim* [“mercy”] is the inner motivation of *tiferet*.)

Da'at comprises five states of *chesed* and five states of *gevurah*, as we have mentioned previously. Each of these ten states is subdivided into ten sub-states, giving 100, and each of these is further subdivided into ten sub-sub-states, giving 1000. Elsewhere, the number 1000 is associated with the intellect, so we have 1000 x 1000 or 1,000,000 manifestations of *da'at* informing the *sefirot* below it.

כן בדעת זה שבסוד הדינין שהוא בלע בן בעור הוא
גזרה דינא תקיפ' דתקיפין דבגיני' מתקטרן אלף אלפין
מארי דיבבה ויללה כנוי בווהר

כך בדעת זה, אשר בסוד הדינין שהוא בלע בן בעור
כתנור, ומצד תוקף הדינין, כי משם נתפשט, בגויה
מתקטרן אלף אלפין מארי דיבבא ויללה, כנוזר
בווהר.

—so it is with regard to this evil *da'at*, which expresses strict judgment and is synonymous with Bela ben Be'or. Thus, the *Zohar* continues “it makes decrees of

12. See *Tanya*, ch. 41.

13. Psalms 30:6.

14. *Sanhedrin* 105b.

15. Numbers 24:16.

16. *Zohar (Idra Rabba)* 3:135b-136a.

the strictest judgment, and together with it join a million masters of moaning and groaning.”¹⁷

The “masters of groaning and moaning” are the “kings” of *chesed* and *gevurah* (which we will discuss further on). They join with *da’at* since *da’at* comprises the twin modes of relation, *chesed* (attraction) and *gevurah* (repulsion) and regulates them.

ולפי שדעי דקדושה נכנס בתוך הגוף ומליא לאדרין ואכסדראין קראו לדעי זה בלע להיות נבלע בתוך הגוף ובין שני חללים העליונים	ולפי שהדעת שבקדושה נכנס תוך הגוף, ומליא לאדרין ואכסדראין, קראו לדעת זה בלע, כי נבלע תוך הגוף, ובין שני חללים העליונים.
--	--

Since the holy *da’at* enters and permeates the torso, “filling the rooms and halls,” this evil *da’at* is called Bela, for it is swallowed up inside the torso and the two upper cavities.

Bela means “swallowing.”

ונקרא בן בעור, הבערה גדולה והיום בוער כתנור, ומצד תוקף הדינים, כי משם נתפשט	ונקרא בן בעור, על שם הבערי הגדולה והיום הבוער כתנור מצד תוקף הדינים כי משם נתפשט זה
--	--

It is further called “ben the son of *Be’or*” since *Be’or* means “burning,” because the arousal of G-d’s strict judgment is likened to a great inferno, as in the verse, “For behold, the day is coming, burning like an oven....”¹⁸

This verse refers to the final judgment day.

בלע זה נתקן קצת, ונעשה מבלע בעל חנן, וניתנה לו אז החנינה בסוד חנן,	ומלך בלע זה נתקן קצת ונעשה מבלע בעל חנן. והיה לו חנינה בסוד חנן
---	--

King Bela was somewhat rectified, and thus made into the seventh king, Ba’al Chanan. He thus was pardoned, this being the significance of the second word in his name, Chanan.

The letters of the name *Bela* (*beit-lamed-ayin*) may be rearranged to spell *Ba’al* (*beit-ayin-lamed*). The word *Ba’al* means “master of” and the word *Chanan* means “pardon” and “grace,” so *Ba’al Chanan* means “the master of pardon.”

ואביו ניתוסף בו בפי עכבור ממה שהיה נקרי בעור [ובאביו נתוסף כי ונקרא בן עכבור]	ואביו ניתוסף בו כ”ף:
--	----------------------

As part of this rectification, the letter *chaf* was added to Bela’s father’s name *Be’or*, and thus Ba’al Chanan was “the son of Achbor.”

Be’or is spelled *beit-ayin-vav-reish*; *Achbor* is spelled *ayin-chaf-beit-vav-reish*. Thus, the two names are composed of the same letters, except that *Achbor* also possesses the letter *chaf*.

17. Ibid. 135a.

18. Malachi 3:19.

וידוע הוא שדעתן של נשים קלה כמי"ש בזהר בפי' שלה לך ולפיכך באדר"ו לא נזכר בנוקבי דז"א אלא ברירו דתרי מוחי בלבד כי המוח הג' שהוא הדעת הוא קל ולפיכך במלך זה שהוא הדעת לא נזכר בו מלכו' בד"ה לפי ששם מדבר בנוק' דז"א ודעת' קלה אמנם בתו' שמדבר בז"א שיש בו דעת נזכר בו מלכות

וידוע, כי דעתן של נשים קלה, כנזכר בזהר פי' שלה לך, ולכן לא נזכר באדר"א וז"א בנוקבא אלא נהירו דתרי מוחי, כי המוח השלישי אשר הוא הדעת ק"ל, ולפיכך מלך זה שהוא הדעת, לא נזכר בו מלכות בדברי הימים, לפי ששם מדבר בנוקבא ודעתה קלה, אמנם בתורה שמדבר בז"א שיש בו דעת, נזכר בו במלכות,

Now, it is known that "women's knowledge is light."¹⁹ Therefore, the *Zohar*, in its discussion of *Nukva of Z'eir Anpin*, mentions only "the rectification of two lobes of the brain," for the third lobe, *da'at*, is light. For the same reason, in the case of this king, who personified *da'at*, kingship is not mentioned in the Book of Chronicles. For the account of the Edomite kings in the Book of Chronicles describes *Nukva of Z'eir Anpin*, whose *da'at* is light. In contrast, the account of the Edomite kings in the Torah, which describes *Z'eir Anpin* itself, who does possess full *da'at*, does mention kingship.

As we explain elsewhere, the male approach to life is relatively more abstract, while the female approach is relatively more practical. Thus, the female within us is the drive to consummate the purpose of creation by making the world into G-d's home, while the male within us is the abstract drive for inspiration. In this context, it is clear why "women's knowledge," i.e., their *da'at*, must be "light." *Da'at* is tolerance, the ability to see the validity in other points of view, to compare and weigh the merits of *chesed* and *gevurah* within any entity. There are situations where tolerance is appropriate and situations where it is not. As long as the discussion is abstract, tolerance is acceptable and even laudible, since it enables us to examine all points of a topic objectively and thereby arrive at the truth. But once the truth has been arrived at, i.e., once it has become clear how exactly to accomplish G-d's purpose in this world, tolerance is no longer a positive force; we must become intolerant of anything that opposes this.

A practical example of this would be the field of Talmudic dialectics. As long as the discussion is abstract, all opinions and possibilities are legitimate; "both are words of the living G-d." But once the legal decision is reached, all other opinions become academic and anyone who conducts himself in accord with *them* is in error, *not* accomplishing G-d's will, and even liable to punishment.

Thus, the feminine side of us *must not* have "strong *da'at*," i.e., a generous sense of tolerance, for that would contravene its purpose.

The disadvantage of having "light" *da'at* is that we can become intolerant of the wrong things. If we become convinced of something that is not right, our intolerance can make us unwilling to become unconvinced. Thus, women generally are more in danger of being seduced than are men.

For all these reasons, it is clear why in Kabbalah great emphasis is placed on the union of male and female. Our male and female aspects need to cross-fertilize each other, so that we may always be refining our awareness of truth while simultaneously being single-mindedly devoted to its implementation. The female aspect prevents the male aspect from keeping us in a state of abstract non-accomplishment, while the male aspect prevents the female aspect from being seduced into misguided zeal.²⁰

In the Torah, the account of this king is: "And Bela ben Be'or ruled in Edom, and the name of his city

19. *Kidushin* 80b.

20. This explanation of "light *da'at*" is taken from that of Rabbi Yitzchak Ginsburgh, who expounded on this subject at the English *Neshei Chabad* convention in Jerusalem, Chanukah 5761.

was Dinhavah....” In the Book of Chronicles, the corresponding verse reads: “Bela ben Be’or, and the name of his city was Dinhavah...”; there is no specific mention of this king *ruling* (although his kingship is included with that of all the other kings in the opening verse of this passage: “These are the kings *who ruled* in Edom...”).

Kingship (*malchut*) is the *sefirah* of femininity, as can be seen from the fact that *malchut* becomes the *partzuf* of *Nukva*, the female archetype. Thus, the absence of (any mention of) kingship with regard to *da’at* in the account of *Nukva* alludes to this inherent deficiency/strength in feminine psychology.

Thus, we have answered question 8a in the opening of this exposition.

<p>ולפי שמלך זה הוא סוד הדעת כמו שכתבנו וכלוי מכלם נאמר בו במלכות שבו שם עירו דנהבה כי דעי שבסטר קדושה מושך מהמוח העליון לכלה חסד עלאה דאתגלייא בפומא דאמה ותמיד שואלת ממנו חסד זה</p>	<p>ולפי שמלך זה הוא סוד הדעת הנ״ז דכלול מכלם, נאמר בו במלכות שבו שם עירו דנהבה, כי דעת, אשר בסטרא דקדושה מושך מהמוח העליון לכלה, חסד עילאה דאתגליא בפום אמה, ותמיד שואלת ממנו זה החסד,</p>
--	--

And since this king personifies *da’at*, as we said, and therefore comprises all the others, it is stated in the account of his rule that “the name of his city was Dinhavah.” Holy *da’at* draws the consciousness of the supernal *chesed*—which is revealed in the mouth of *Ima*²¹—from the supernal mind, i.e., *Ima*, and transmits it to the bride i.e., *Nukva*. *Nukva* continuously requests this *chesed* from it, i.e., from *da’at*.

We will see that the remaining kings personify the *midot*; thus, this first one, corresponding to *da’at*, comprises them all.

The “mouth of *Ima*” is the point at which the intellect, *Ima*, begins to express itself. Inasmuch as *chesed* is the first and driving force of all the emotions, the supernal *chesed*—the abstract *chesed* of the intellect—is the potential within the intellect to evoke an emotional response. It is made relevant by *da’at*, which then passes this relevance and motivation to *Nukva*, providing it with the drive to actualize the inspiration produced in the intellect.

<p>ודוגמת דעת בדינין אלו שואל ממנו דין הבה, כנז' באדרא. ועירו, כמה דאת אמר עיר דוד, הוא ציון, כי זה לעומת זה עשה האלהים.</p>	<p>ודוגמת דעת שבדינין אלו שואלת ממנו דין הקב״ה כמ״ש באדרא ועירו כמד״א עיר דוד היא ציון כי גם זה לעומת זה עשה האלהים.</p>
--	--

The same is true of this evil *da’at* of judgment. The evil *Nukva* requests G-d’s judgment from it, as is stated in the *Zohar*, saying “give judgment” (*din-havah*). Thus, we are told the name of his city, just as we say that the “city of David is Zion.”²² For “G-d created the one opposite the other.”²³

Here, the evil *Nukva* requests the insight of how the world is imperfect and needs to be judged. The word Dinhavah is seen as the combination of the two words *din havah*, meaning “give judgment.”

The “city” here is seen as the concretization of the ideals of the person who built it. Just as King David’s ideals were concretized in the city of Zion, the focus of the kingdom of Israel, so were the ideals of Bela ben Be’or concretized in Dinhavah.

21. See *Zohar* 2:123a; *The Hebrew Letters*, p. 252; *The Mystery of Marriage*, p. 142.

22. 1 Kings 8:1.

23. Ecclesiastes 7:14.

והמלך הבי' הוא יובב בן זרח מבצרה והוא סוד הגבורה, | והמלך השני הוא יובב בן זרח מבצרה והוא סוד הגבורה שהיא יבבא.

The second king, Yovav ben Zerach of Batzrah, personified *gevurah*, which is expressed through wailing.

The word for “wailing” (*yebava*) is related to the name *Yovav*. We are speaking here about evil *gevurah*, i.e., unmitigated judgmentality, which causes unjustified suffering.

ולפי שבכאן קדמו המלכים בסוד הדין הקשה, לפיכך | ולפי שבכאן קדמו המלכים בסוד הדין הקשה לפיכך קדמה הגבורה לחסד. | קדמי הגבוי לחסד

Since this account describes how these kings, who personified severe judgment of *Tohu*, preceded the rectified order of *Tikun*, the king who personified *gevurah* preceded the king who personified *chesed*.

ואמר בן זרח, כי המים הרו וילדו אפילה, ולפיכך | ואמר בן זרח כי המים הרו וילדו אפילה ולפיכך היה בן זרח. | בן זרח

He is called “the son of Zerach” because, as is stated in the Midrash, “the water conceived and gave birth to darkness.” He was therefore “the son of Zerach.”

In explaining how the Biblical account of creation assumes the existence of certain entities whose creation is not specifically mentioned, the Midrash says that “three things preceded the creation of the world: water, wind, and fire. Water conceived and gave birth to darkness; fire conceived and gave birth to light; wind conceived and gave birth to wisdom. and with these six things the world is maintained: with wind, wisdom, fire, light, darkness, and water. For this reason did David say: Bless G-d, O my soul, O G-d my G-d, You are very great.”²⁴

Zerach means “shining.” Perhaps this refers to water’s ability to reflect light.

ועוד, זרח בגי' רי"ו עם הכולל, והם רי"ו אותיות | ועוד זרח בגמט' עם המלה עצמה רי"ו והם רי"ו שנמשכים מן הגבורה, שהוא בגי' רי"ו. | אותיות נמשכים מהגבורי' שהיא בגמטרי' רי"ו

Furthermore, the numerical value of *Zerach* plus the *kolel* is 216, referring to the 216 letters that issue from *gevurah*, whose numerical value is also 216.

Zerach: *zayin-reish-chet* = 7 + 200 + 8 = 215.

Gevurah: *gimel-beit-vav-reish-hei* = 3 + 2 + 6 + 200 + 5 = 216.

ואמר מבצרה, בסוד בצירת הענבים השחורות, מצד | ואמר מבצרה בסוד בצירת ענבים השחורות מצד הדין הדין הקשה. | הקשה

His referred to being “from Batzrah,” alluding to the harvesting (*betzirah*) of black grapes, which alludes in turn to strict judgment.

When the grapes are harvested, the black ones are separated out since they are unacceptable.

ואמנם המלך הבי' שנאמר בו בן זרח, נראה שהוא תי"ת, | ואמנם המלך השני הזה מצד שנוכר בו בן זרח נר' שהוא תי"ת בסוד יבבא תרועה, כנגד התי"ת, | שהוא תי"ת בסוד יבבא תרועה כנגד התי"ת

24. *Shemot Rabbah* 15:22. Psalms 104:1. All six things are mentioned in this psalm.

On the other hand, since this second king is called “the son of Zerach,” it would appear that he personifies *tiferet*. Furthermore, his name Yovav can be considered to allude to the *teru'ah*, a trembling wail, which also corresponds to *tiferet*.

The three shofar blasts—*tekiah* (the long blast), *shevarim* (3 broken blasts), and *teru'ah* (the staccato blasts)—

והוא בן זרח, בסוד ת"ת שבו היא כנודע. | והוא בן זרח בסוד ת"ת שהוא מזרח כנז'

Being “the son of Zerach” associates him with *tiferet* since *tiferet* is associated with the east, as we have said.

The east is called *mizrach*, the direction from which the sun beings to *shine*.

והוא רי"ו, הכולל ג"פ ע"ב, כנגד ג' אבות אשר | והוא רי"ו הכו' שלש פעמים ע"ב כנגד שלש אבות נכללים בו. שנכללי בו

In this context, the numerical value of *Zerach* plus the *kolel*, 216, can be seen as 3×72 , corresponding to the three patriarchs included in it.

72 is the numerical value of *chesed* (*chet-samech-dalet*: $8 + 60 + 4 = 72$). The three patriarchs, Abraham, Isaac, and Jacob, personify the three *sefirot* of *chesed*, *gevurah*, and *tiferet*, respectively. However, since all the *midot* are extensions of *chesed*, the three of them can be alluded to by 216.

והשנים הראשונים, אשר הם כנגד דעת ות"ת, והם | ובשנים הראשונים שהם כנגד דעת ות"ת והם זכרים זכרים, נאמר בהם בן, שהם בנים זכרים. נאמ' בהם ב"ן שהם בני זכרי

The first two kings thus allude to *da'at* and *tiferet*, which are “masculine” *sefirot*. This explains why they are called “the son of so-and-so,” while the third king is not.

Gevurah, in contrast, is a “feminine” *sefirah*, located on the left side of the *sefirotic* tree.

וסוד יובב, הוא שם הוי"ה, כי יש בו י"ו, חכמה | וסוד יובב הוא סוד שם בן ארבע' כי יש בו י"ו חכמה ות"ת, ות"ת

In this context, the name Yovav alludes to the Name *Havayah*. First of all, it explicitly possesses two of the letters of this Name, *yud* and *vav*, which signify *chochmah* and *tiferet*.

Yovav is spelled *yud-vav-beit-beit*, and the Name *Havayah* is spelled *yud-hei-vav-hei*. As we have explained previously, the four letters of this Name are respectively associated with the four *partzufim* of *Abba*, *Ima*, *Z'eir Anpin*, and *Nukva*.

<i>yud</i>	<i>Abba</i>
<i>hei</i>	<i>Ima</i>
<i>vav</i>	<i>Z'eir Anpin</i>
<i>hei</i>	<i>Nukva</i> of <i>Z'eir Anpin</i>

Abba, as we know, is developed out of *chochmah*, while *Z'eir Anpin* is developed out of the *midot*, the

central one of which is *tiferet*.

ושני אותיות ב"ב, סוד בינה ומלכות, שני בתי | ושתי ביתין סוד בינה ומלכות שתי בתי ישרי
ישראל.

The two *beit's* allude to *binah* and *malchut*, the two "houses of Israel."

The word *beit* means "house." The two feminine *partzufim* of *Ima* ("mother") and *Nukva* ("the female") are the "wives" of the two masculine *partzufim* of *Abba* ("father") and *Z'eir Anpin* ("the smaller face"). The sages say that "a man's house is his wife."²⁵

Thus, even though *Yovav* has only two letters out of its four in common with the Name *Havayah*, the other two allude clearly enough to the remaining two letters of this Name. The various Names of G-d are associated with the various *sefirot*; the Name *Havayah* is associated with *tiferet*.²⁶

1

כן הזכרים קודמים לנקבות, לפיכך נאמר בו בן: | והזכרים קודמין לנקבוי ולפיכך נאמר בו בן.

Since in the name *Yovav* the masculine *sefirot* are alluded to before the feminine ones, he is mentioned as being "the son of so-and-so."

Thus we see that this king can allude either to *gevurah* or *tiferet*. As if to complicate matters further, elsewhere the Arizal states that *Yovav* alludes to *chesed*!²⁷

והמלך הגי' הוא חושם מארץ התימני, והוא סוד החסד | ואמנם המלך הגי' הוא חושם מארץ התימני הוא סוד
אשר בדרום, שהוא תימן. | החסד שבדרו' שהוא תימן

The third king, *Chusham* from the south, personified *chesed*, which is associated with the south.

As we have mentioned previously, the orientation of the Torah is that of someone inside the holy of holies of the Temple, looking outward. He would be facing west, and the south would be to his right. The right side is associated with *chesed*. In particular, the correspondences between the directions and the *sefirot* are as follows:

<i>chesed</i>	right	south
<i>gevurah</i>	left	north
<i>tiferet</i>	front	east
<i>netzach</i>	up	above
<i>hod</i>	down	below
<i>yesod</i>	rear	west

ונקרא חושם בסוד חשמ"ל, כנז' בס"ה בפי ויקהל. | ונקי' חושם בסוד חשמ"ל הנז' בזוהר בפי ויקהל

His name, *Chusham*, alludes to the *chashmal*, as mentioned in the *Zohar*.²⁸

25. *Yoma* 2a.

26. See *The Mystery of Marriage*, pp. 421-426.

27. *Eitz Chaim* 8:4-5, 9:1-3.

28. 3:103b.

Chusham: chet-shin-mem; *chashmal*: chet-shin-mem-lamed. Thus, the only difference between these two nouns is the letter *lamed*. This will be explained presently.

The *chashmal* is the name of specific Divine energy appearing as part of the vision of Ezekiel.²⁹ After seeing “a stormy wind...a great cloud, and a flashing fire,” which signify the three realms (or “shells”) of absolute evil, he saw “...a translucent glow [*nogah*] surrounding it,” signifying the neutral shell (*kelipat nogah*). He then continues, “and out of the midst of it, out of the midst of the fire, was something like the *chashmal*.”

והוא סוד הערלה העומדת על ברית הקדש, וממהרת | הוא סוד הערלי העומדת על אות ברית קדש וממהרת
או לגלות קליפת הנוגה, חש מל, כד"א מל יהושע. | לגלוי קליי הנוגה חשמל כד"א מל יהושע

He alludes to the foreskin situated over the sign of the holy covenant, i.e., the male procreative organ. He quickly removes the foreskin and reveals the neutral shell. This is alluded to in the word *chashmal*, as it is written, “Joshua circumcised...”³⁰

The word *chashmal* is here interpreted as a compound of the words *chash*, meaning “fast,” and *mal*, meaning “circumcise.” The procreative organ embodies—and epitomizes—the neutral shell since it may be used for either good or evil. The presence of the foreskin makes sexual relations more physically titillating but also insulates the individual from his partner’s feelings. It is thus at once the physical manifestation of both selfish, sensual desire and innate egocentricity, and therefore embodies and epitomizes the totally impure shells, the realms of absolute evil. Judaism therefore requires that the foreskin be circumcised.

ונוטלת אור העליון קליפת נוגה, ולפי שזה עומד | ונוטלת האור העליון קליפי הנוגה ולפי שזה עומד נקבל
לקבל אות ברית קדש הנוגע לכלה, ולוקחת אותו | אות ברית קדש הנוגע לכלי ולוקח אותו לעצמו
לעצמה,

However, this king, who is situated opposite the sign of the holy covenant, grabs this supernal light from the neutral realm, which was intended for the bride, and usurps it for himself.

Chusham thus represents evil *chesed*, or evil, selfish love, which, rather than being a desire to share with and please one’s partner, is the desire to experience, take, and hoard pleasure for oneself.

The male procreative organ signifies the *sefirah* of *yesod*, part of *Z’eir Anpin*. The “bride” is therefore *Nukva*. Here, the “evil king” *does circumcise* the organ of procreation, but instead of this making *Z’eir Anpin* sensitive to his bride, *Chusham* makes him sensitive to himself, or to evil.

לפיכך נזכר במלך זה ארץ, כמ"ש מארץ התימני. | לפיכך נזכר במלך זה ארץ והוא אומרו מארץ התימני

Therefore, the account of this king mentions his land, saying “from the land of the south.”

As we have seen previously, “the land” is an appellation for *malchut* or *Nukva*, the feminine principle. Since this king usurps the role of the female in syphoning off the energy of *yesod*, his land is mentioned. This answers question #6, posed at the beginning of this exposition.

29. Ezekiel 1:4, 1:27, and 8:2.

30. Joshua 5:4, 7.

ואמנם חסר במלך זה למד מחשמ"ל ונקי חש"ס בחיי
כי עדין לא נתגלה אות ברית קדש באצ"י הטהור והיה
הכל בסוי מ"ם סתוי בתוך הבינה

ואמנם חסר במלך זה, שהוא חושם, אות ל מחשמל,
ונקרא חש"ם, להיות שעדיין לא נתגלה אות ברית
קדש באצילות הטהור, והיה הכל בסוד מ"ם סתומה
בתוך הבינה.

The name of this king, *Chusham*, is missing the *lamed* of *chashmal*, since, in this sublime level of emanation, the sign of the holy covenant has not yet been revealed. Rather, everything was hidden inside *binah*, alluded to by the closed *mem* of *Chusham*.

As is stated in the Talmud,³¹ there are forty gates of *binah*. Thus, the letter *mem*, whose numerical value is 40, alludes to *binah*. The closed, final form of the *mem* thus alludes to a closed, locked up form of *binah*.

ולפי שאור זה הוא חסד עלאה דאתגלי בפום אמה
דכ"יא והאות ההוא נעלי יצא כנגדו חסד זה מצד
הדינין

ולפי שאור זה הוא חסד עילאה דאתגלי בפום אמה
דכ"יא והוא אור הנעלם יצא כנגדו מצד הדינין,

And since this light was that of the supernal *chesed*, which, as is stated in the *Zohar*, "is revealed in the orifice of the pure organ of procreation," and this light was concealed, in its place issued this evil *chesed*.

What is being described here is the situation wherein the insight of *chochmah* and the new intellectual vision of reality it produces in *binah* is somehow being prevented from producing an emotional response in the *midot*. *Ima* is being prevented from giving birth. This unnatural situation allows the forces of evil to divert the normal, intended flow of Divine energy into their realms.

The possible lesson for us here is that we must allow and encourage our intellectual inspiration to affect our emotions, for it will then be expressed in the way we think, speak, and act. As a result, reality will be rectified in accordance with the quality of our initial insight, and the world will be brought accordingly closer to its true fulfillment. If this process is aborted, however, the forces of evil will be able to grab the inspiration for themselves. Prevented from producing holy love and emotion, our intellect will perforce produce evil love and emotion.

We all have certain, unique potentials and creative energies, which G-d gives us in order that we use them to do our part in making the world into His "home," this being the purpose of creation in general and everyone's individual soul-mission in particular. When we stifle these energies and do not allow them their full creative output, this repression causes them to seek to surface in whatever other way they can. Our frustration over how we are failing to affect reality positively makes us seek selfish forms of fulfillment. It follows that if we can learn to interpret our own evils or sins properly, we can trace their origin back to where they were originally derailed and channel this energy properly. The antidote for selfishness and egocentricity is rectified ego, i.e., enabling or allowing ourselves to make our positive imprint on reality in the fullest way possible.

The sexual paradigm for this is just the most graphic illustration of this principle.

ולפי שהחסד הקדוש תלוי בה הזווג כד"א חסד הוא
והוכן בחסד כסא והזווג הוא בחשאי נקי ג"כ חש"ם
מלשון חשאי

ולפי שחסד הקדוש תלוי בו הזווג, כמד"א חסד הוא,
והוכן בחסד כסא, והזווג הוא בחשאי, נקרא גם הוא
בו חש"ם, מלשון חשאי,

31. *Rosh HaShanah* 21b.

Since coupling between *Z'eir Anpin* and *Nukva* is dependent on the issuance of holy *chesed*—as it is written, “it is *chesed*,”³² and “the throne is established through *chesed*”³³—and coupling occurs in secret, this king is called *Chusham*, from the word for “secret” (*chashai*).

The word *chesed* in the first verse refers to sexual relations. In the second verse, the “throne” is the symbol of kingship and therefore of *malchut*.

Significantly, only the first two letters of *Chusham*—*chet-shin*—are related to the word for “secret.” The final, closed *mem*, as mentioned previously, denotes the blockage of the flow from *Z'eir Anpin* to *Nukva*. Thus, *Chusham* signifies how the flow of *chesed*, transmitted in secret, is blocked.

והוא לצורך זווג הכלה ולצורך החיבוק, כמד"א וימינו | והוא לצורך זווג הכלה לצורך החיבוק כד"א וימינו
תחבקני. ולכן נאמר בו מארץ. | תחבקני ולכן נאמר בו מארץ.

Chesed is issued for the sake of the bride, to embrace her, as it is written, “and his right hand embraces me.”³⁴ Therefore, the word “land” is mentioned in his account.

Chesed is associated with the right hand, as we know. As mentioned previously, “land” (*eretz*) is an appellate for *malchut*, the feminine. The fact that *Chusham*'s goal is to divert the Divine flow away from *malchut* is why the word “land” is mentioned only in his regard.

ונמצא מלך זה אשר בדינין, הפך החסד שבקדושה, | ונמצא מלך זה שבדינין הפך מהחסד שבקדושה כי חסד
פעולתו לזווג החתן עם הכלה, ולהמשיך לה האור | שבקדושה פעולתו לזווג חתן עם הכלי ולהמשיך לה
עליון ע"י מדת היסוד, וזה לקבל אותו האור לעצמו | האור העליון ע"י היסוד וזה לקבל אותו האור לעצמו
וגם למונעו ממנו. | ולמונעו ממנו.

It thus follows that this king, in the realm of severe judgment, is the opposite of holy *chesed*, whose purpose is to effect the coupling of the groom and the bride and thereby extend the supernal light to her via *yesod*. This king, in contrast, comes to channel the light for himself, and prevent her from receiving it.

והנה אור החסד נחלק להי אורות, הנז' בפי בראשית | והנה אור החסד נחלק לחמש אורו' הנזכרים בפי יהיה
יהי אור וכו', וחמש בהיפך הוא חשם. | אור וחמש בהיפוך הוא חש"ם

Another indication that *Chusham* is associated with *chesed* is that the light of *chesed* is divided into five states of light, corresponding to the five times “light” is mentioned in the verses describing the creation of light on the first day of creation, beginning with “and there was light.”³⁵ The word for “five” *chameish*, written backwards, spells *Chusham*.

These five states of light are the five states of *chesed*, which we have discussed on previous occasions. The fact that *Chusham* is five backwards indicates that he denotes a reversal or inversion of the purpose these states of *chesed* are meant for.

32. Leviticus 20:17.

33. Isaiah 16:5.

34. Song of Songs 2:6, 8:3.

35. Genesis 1:3-5.

ועוד, חי שם, ר"ל, כל החי מלכים נכללו במלך זה, | ועוד חשיים חי שיים ר"ל כי כל השמנה מנכים נכללו
 דוגמא חסד שבקדושה שנקי יומם, יומא דכולהו, כי | במלך זה כדוגמא חסד שבקדוהי שנקרי יומם יומא
 הוא הולך עם כולם. | דכולהו כי הוא הולך עם כולם

Furthermore, *Chusham* may be read as “the eight kings are there.” I.e., all eight kings are included in this one, just as holy *chesed* is called “by day”—the day that accompanies all the other days.³⁶

Chusham is spelled *chet-shin-mem*. The numerical value of *chet* is 8, and *shin-mem* spell the word for “there” (*sham*).

In the verse, “G-d shall command His *chesed* by day,”³⁷ the word for “by day” (*yomam*) literally means “their day.” Thus, this verse is interpreted mystically to mean that *chesed* is the source of and is therefore present in all the succeeding *sefirot*. This is because the essence of love—the inner motivation of *chesed*—is relationship, or caring. All the succeeding *sefirot* are types of relationship. Even hatred is a form of caring. Similarly, the evil *midot* are all rooted in evil *chesed*. In this context, *Chusham* can be considered the root of all the other kings.

ועוד חשיים, ירמוז לכל החושים שבכלם. | ועוד חשם ירמוז לחושים שבכולם

Furthermore, *Chusham* can be understood to mean the senses inherent in each of the kings.

The word *chush* means “sense”; *chusham* thus means “their sense.”

חוש הטעם חכמה, חיך מ"ה. | חוש הטעם חכמה חיך מ"ה.

Specifically: the sense of taste is associated with *chochmah*, since the word *chochmah* can be seen as a compound of the words for “what does the palate taste.”

Chochmah is spelled *chet-chaf-mem-hei*. The word for “palate” (*cheich*) is spelled *chet-chaf*; the word for “what” (*mah*) is spelled *mem-hei*.

חוש השמע, כד"א ויקשב ה' וישמע. [הגהה – נ"א, | חוש השמע הוא מלכות, חוש הריח בינה. נ"א חוש
 חוש השומע הוא מלכות, חוש הריח בינה. נ"א חוש | חוש השמע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה'
 חוש השומע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה' | חוש השומע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה'
 וכו', והוא סוד הדעת. חוש הראות, כתר עליון, דאיהו | חוש השומע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה'
 עינא פקיהא. חוש המשוש, בוי"ק. וידוע, כי החסד | חוש השומע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה'
 מיחד כ"ח עליונות מספירות הבנין, וכל החושים האלה | חוש השומע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה'
 בו מצד המלכות.] | חוש השומע בינה, הלב שומע. חוש הריח, כד"א וירא ה'

The sense of hearing is associated with *malchut*, as it is written, “and G-d listened, and heard.”³⁸

The sense of touch is associated with *chesed-gevurah-tiferet-netzach-hod-yesod*, which are manifest in the two arms, the two legs, the torso, and the procreative

36. *Eitz Chaim* 25:2; *Pri Eitz Chaim*, *Sukot* 1; see *Zohar* 3:103ab, 191b.

37. *Psalms* 42:9.

38. *Malachi* 3:16.

organ.

The two arms: *chesed* and *gevurah*; the two legs: *netzach* and *hod*; the torso: *tiferet*; the procreative organ: *yesod*. The *midot* are the emotions, the means by which we “touch” and relate to others.

חוש הריח, כמד"א וירח ה' את ריח הניחות. | חוש הריח בינה. בסוד וירח ה' את ריח הניחה.

The sense of smell is associated with *binah*. This is the mystical meaning of the verse, “And G-d smelled the savory smell.”³⁹

The verse continues: “...and G-d said in His heart...” The heart, the seat of understanding, is associated with *binah*. Smell is the subtle sense of discernment, of distinguishing between good and bad.

חוש הראות, בסוד כתר עליון, דאיהו עינא פקיהא. | חוש הראוי בסוד כתר עליון דאיהו עינא פקיהא.

The sense of sight is associated with *keter*, the open eye.

Sight is the most direct of the senses, allowing us an immediate perception of the object we see. By virtue of this all-encompassing inclusion, it is associated with *keter*, the enveloping, encompassing *sefirah* that comprises all the others.

וכולם מצד מלכות אשר בחסד, וזהו מארץ התימני. | וכולם מצד מלכו' שבחסד מארץ התמני

All of these are part of *malchut* of *chesed*. This is alluded to by the words “from the land of the south.”

As mentioned previously, the south is associated with *chesed*.

Thus, we have the following scheme of associations between the *sefirot* and the senses:

	<i>keter</i> sight	
<i>binah</i> smell		<i>chochmah</i> taste
	the <i>midot</i> touch	
	<i>malchut</i> hearing	

There are other association schemes used in other contexts.

וחשם בא"ת ב"ש, סב"י, כמנין חסד. | וחש"ם בא"ת ב"ש סב"י. ועולים ע"ב כמנין חסד

Finally, *Chusham* in *atbash* is *samech-beit-yud*, the numerical value of which is 72, the numerical value of *chesed*.

Atbash (the simple reflective transformation) is the substitution system in which the first letter of the alphabet is replaced with the last, the second with the second-to-the-last, and so on.⁴⁰ Its name is

39. Genesis 8:21.

40. See *The Mystery of Marriage*, p. 417.

taken from the first two substitution pairs: *alef-tav* and *beit-shin*. In this system, *chet* is replaced with *samech*, *shin* with *beit*, and *mem* with *yud*.

Samech-beit-yud: $60 + 2 + 10 = 72$.

Chesed: *chet-samech-dalet* = $8 + 60 + 4 = 72$.

Here again we see Chusham as being an inversion of true *chesed*.

<p>והנה ג' מלכים אלו אעפ"י שהם כנגד הדעת ות"ת וחסד אין ענינם שוה כי דעת בסוד כללוי הדעת בכלל ו' ולפיכך נזכר בו שם עירו הרומז למלכו' שבה</p>	<p>והנה ג' מלכים אלו, אעפ"י שהם כנגד דעת ת"ת חסד, אין ענינם שוה, כי דעת בסוד כללות הדעת בכללוי, ולפיכך נזכר בו שם עירו הרומז למלכות שבו,</p>
---	--

Now, even though these three kings—Bela, Yovav, and Chusham—correspond to *da'at*, *tiferet*, and *chesed*, they do not do so in the same way. The evil *da'at* encompasses all the six *midot* of *da'at*. Therefore, in the account of Bela, the name of his city is mentioned, alluding to the *malchut* of *da'at*.

As was explained previously, the evil *Nukva* requests judgment from Bela, the evil *da'at*.

<p>ות"ת בסוד גבורה אשר בת"ת, לפיכך אמר מבצרה, הענבים בצורות.</p>	<p>ות"ת בסוד גבור' שבת"ת נפיכך אמר מבצרה. בסוד הענבים הבצורות</p>
---	--

The evil *tiferet* encompasses only *gevurah* of *tiferet*. Therefore, the Torah says that Yovav was “from Batzrah,” alluding to harvested black grapes.

This, as was explained previously, alludes to *gevurah*. *Batzrah* means “harvest.”

<p>וסוד חסד בסוד מלכות שבחסד. וזהו מארץ התימני, מארץ דייקא:</p>	<p>וסוד חסד בסוד מלכו' שבחסד וזהו מארץ התמני מארץ דייקא.</p>
--	---

The evil *chesed* encompasses only *malchut* of *chesed*, as alluded to in the phrase “from the south land”—land denoting *malchut*.

The Arizal now will address the issue of why in the Torah, *Chusham* is written without a *vav*, while in the Book of Chronicles it is written *with* a *vav*.

<p>דע כי כמו שחסד זה שבז"א לצורך המלכות געשה וזה יצא כנגדו למנוע אור המלכות ממנה כן חסד שבנוק' דז"א לצורך הזכר להעלות לו מיין נוקבין</p>	<p>ודע, כי כמו שחסד זה אשר בז"א, לצורך המלכות געשה. וזה יצא כנגדו למנוע אור המלכות ממנה, כן חסד שבנוקב"י דז"א, לצורך הזכר כדי להעלות לו מיין.</p>
--	--

Know, that just as *chesed* of *Z'eir Anpin* exists for the sake of *malchut*, and this evil *chesed* issued forth opposite it in order to prevent the light belonging to *malchut* from reaching it, so too, the *chesed* of *Nukva* of *Z'eir Anpin* exists for the sake of the male, i.e., *Z'eir Anpin*, in order to cause feminine water to ascend to it.

Both the male's and the female's ability to love exist in order to be focused on their mates. “Ascending feminine water” is the Zoharic idiom for “arousal from below.”

והסד זה שבז"א מת לחסרון נקבתו שלא היתה עמו עדין. ולפיכך חש"ם שבתוי שהוי בזכ"י חסר וא"ו כי לרמוז על הנקב' שמפני שלא היתה עדין מת חסד זה. וחושם של דברי הימ"י מלא וא"ו לרמוז שמפני חסרון הזכר מת חסד זה שבנוקבא שבז"א

והסד זה אשר בז"א מת, לחסרון נקבתו אשר לא היתה עמו עדיין. ולפיכך חש"ם אשר בתורה, אשר הוא בזכר חסר ו', לרמוז על הנקבה, שמפני שלא היתה עדיין, לכן (היא) מת חסד זה. וחושם של דברי הימים מלא, מפני שחסרון הזכר, מת חסד זה שבנוקביה דז"א,

This evil *chesed* of *Z'eir Anpin* therefore died, since it lacked a mate, inasmuch as they had not yet coupled. Therefore, the word *Chusham* in the Torah—which describes the male dynamic—is written without a *vav*, alluding to the female, the lack of whose presence caused this *chesed* to die. In contrast, the word *Chusham* in the Book of Chronicles is written with a *vav*, in order to indicate that for lack of the male this *chesed* of *Nukva* of *Z'eir Anpin* died.

וואין זה מחזור.

ונשאר זה מחוסר.

This explanation, however, is not satisfactory.

ואפשר שמפני שחסד זה יצא מצד מלכות שבו לבד בסוד נוקבא לפיכך חש"ם חסר וא"ו שהוא הדכורא ובד"ה מלא וא"ו ולא נמצא יותר כתוב.

ואפשר, מפני שחסד זה יצא מצד המלכות שבו לבד בסוד נוקבא, ולפי"י וחש"ם חסר ו', שהיא הדכורא. אבל בד"ה וכו':
ובנסחא אחרינא כתוב כך,

ולהורות שלא מלך אלא בסוד מלכות, בא חסר ו', כי ו"ק שבו אינם עיקר במלכות, וההפך בד"ה, כי בנוקביה הקצוות ניכר. והנה חסד זה אשר בז"א אחר התיקון, לצורך המלכות נעשה, וזה יצא תחלה כנגדו בחוץ, למנוע אור המלכות ממנה, ועדיין לא נתקנה, כי ע"כ מתו כלי ז"א, ולפיכך חש"ם שבתורה, שהוא בזכר חסר ו', לרמוז כי כשאז היו נראים בו סימנין דדכורא לחסרון הנקבה, כי הוא גרם עמידה למלך הזה, וכן חסד אחר התיקון הוא לצורך הזכר, הוא להעלות לו מ"ן, ע"כ הושם בד"ה מלא ו', שלא מלך אלא לצורך ז"א שהוא ו', ולחסרון תיקונו מת המלך הזה שבנוקביה:

Possibly the explanation is that this evil *chesed* issued only as an expression of its *malchut*, thereby expressing the feminine principle. Therefore, *Chusham* is written in the Torah without a *vav*, which indicates the male principle. In the Book of Chronicles, *Chusham* is written with a *vav*.... The rest of this thought is missing in the manuscript.

The letter *vav* of the Name *Havayah* indicates the *midot*, or *Z'eir Anpin*. It thus signifies the male principle. (In this context, the letter *hei* signifies the female principle.) The fact that in the Torah, *Chusham* is written without a *vav* would indicate that the male element of this evil *chesed* is lacking in some way.

והמלך הדי' הוא סוד יסוד שבקדושה והוא נקרא הדר בסוד פרי עץ הדר שהוא הידור כל הגוף וכמדי"א הדרת פנים זקן כי בהסתלקותו יסתלק הזקן

והמלך הדי' סוד יסוד שבקדושה, והוא נקי הדר, בסוד פרי עץ הדר, אשר הוא הדור כל הגוף, וכמדי"א והדרת פני זקן, אשר בהסתלקותו יסתלק הזקן.

The fourth king is the evil correlate to the holy *yesod*, referred to as "beauty" (*hadar*), expressing the idea in the phrase, "a fruit of a beautiful *hadar* tree."⁴¹ This type of beauty is the beauty of the totality of the body, as can be seen from the

41. Leviticus 23:40.

phrase, “and you shall honor (*hadarta*, lit., ‘beautify’) the face of the elderly.”⁴² When it is absent, the beard disappears.

The verse, “you shall honor the face of the elderly” (*ve-hadarta penei zakein*) can be read, “the beauty of the face is the beard” (*ve-hadrat penei* [understood: *panim*] *zakan*). We have also seen how proper maturity of *yesod*, the anatomically correlated to the male reproductive organ, determines the presence or absence of the beard.

There are a number of synonyms for “beauty” in Hebrew. We see here that the beauty expressed by the presence of the beard on the face is called *hadar*, and since this beauty depends upon the *sefirah* of *yesod*, it is associated with it.

אלא שבמקום זה, בסוד הדינים יצא בסוד הדלות, | אלא שבמקום זה ביסוד הדינים יצא בסוד הדלות
לפיכך נקי הדד בדל"ת. | ולפיכך נקרא הדד

But in this context, i.e., that of the emergence of strict judgment, *yesod* issued defectively, and this king was therefore called *Hadad*, spelled with a *dalet* instead of a *reish*.

The word for “defective” or “lacking” is *dalut*, cognate to *dalet*, the letter of the alphabet. *Dalet* and *reish* are almost identical in form, and therefore considered “twin” letters. Changing the *reish* into a *dalet* thus signifies a transformation from fullness to defectiveness.

הדי' בגימטריא י"ג, כמנין אח"ד כמנין אהב"ה, | והדד עולה כמנין אחד

The numerical value of *Hadad* is 13, which is also the numerical value of the word for “one” (*echad*) and the word for “love” (*ahavah*).

Hadad: *hei-dalet-dalet* = 5 + 4 + 4 = 13.

Echad: *alef-chet-dalet* = 1 + 8 + 4 = 13.

Ahavah: *alef-hei-beit-hei* = 1 + 5 + 2 + 5 = 13.

כנגד היסוד הנקרא מקום אח"ד, שכולם מתייחדים בו | כנגד היסוד הנקרא מקום אחד שכולם מתייחדים בו
כנודע. | כנודע

This further indicates that it correlates to *yesod*, inasmuch as *yesod* is known as the place of “oneness,” for all the antecedent *sefirot* unite and coalesce there, as is known.

וכמו שיסוד כותש הזיתים העליונים מצד הרחמים, | וכמו שיסוד כותש הזיתים העליונים מצד הרחמים
להוציא שמן זית זך כתית למאור, כן יסוד זה דורך | להוציא שמן זית זך כתית למאור, כן יסוד זה דורך
ענבים בגת, להוציא יין חמר מצד הדין. | ענבים בגת להוציא יין חמר מצד הדין

And just as the holy *yesod* crushes the spiritual “olives” with mercy, in order to produce “pure, pressed olive oil for lighting,”⁴³ so does this evil *yesod* tread down spiritual “grapes” in the wine-press, in order to produce intoxicating wine, with strict judgment.

Both oil and wine are here used as analogues for *yesod*, since liquid is produced from both fruits by

42. Ibid. 19:32.

43. Exodus 27:20.

forcefully squeezing their contents out of them, much the same as the seminal fluid is squeezed out of the male reproductive organ. (We have commented previously on the linguistic connection between “semen” and *shemen*, the word for “oil.”) In general, oil is associated with *chochmah* and wine with *binah*. *Chochmah* is situated on the right axis of the *sefirah*-tree, associated with *chesed* (which is the dominant influence in *tiferet*), while *binah* is situated on the left axis, associated with *gevurah* and judgment. Oil floats over other liquids, indicating the supremacy of *chochmah* over the other *sefirot* and the transcendence of insight over the other aspects of the intellect and emotions. Wine has a good taste, indicating how through *binah* the insight of *chochmah* becomes tangible, understood, and thus appreciable. Wine, however, if drunk in excess, can make a person lose his bearings, just as the logical reasoning of *binah* can lead a person astray if taken to excess.

ולפיכך נקרא הדד, כמד"א לא ירוך הדורך הידד | ולפיכך נקרא הדד כמד"א לא ירוך הדורך הידד
השבתי: | השבתי

This king is therefore called *Hadad*, as it is written, “No more do the men who trample grapes make wine in their presses; I have made their shouting (*heidad*) cease.”⁴⁴

This name thus phonetically evokes the image of joyful wine pressing.

וזהו בן בדד, היסוד שהוא יושב בדד, כי עדיין לא | וזהו בן בדד היסוד שהוא יושב בדד כי עדיין לא הו
הו דכו"ן. | דכר ונוק'

This is also why he is called “*ben Badad*,” referring to *yesod*, “who dwells alone *badad*,”⁴⁵ inasmuch as the *sefirot* on the side of evil do not yet exist as male and female.

The word *badad* means “alone.” *Yesod* serves primarily to bond the male and female *partzufim*, but in the world of *Tohu* the *sefirot* are not yet developed as such.

ועוד בדד כמו שמן של בדדים, כי יסוד כותש הזתים | ועוד בדד כד"א שמן של בדדין כי יסוד כותש הזתים
העליונים בבית הבד ומוציא מהם שמן, ולפיכך נקרא | העליונים בבית הבד ומוציא מהם שמן ולפיכך נקרא
בדד, מלשון בית הבד ובוידא, | בדד מלשון בית הבד ובוידא

Furthermore, the word *badad* alludes to “oil belonging to the pressers (*badadin*),”⁴⁶ for *yesod* crushes the supernal “olives” in the oil press and extracts oil from them. He is therefore called *Badad*, referring the oil press (*beit ha-bad*) and the small oil press (*bodeidah*).⁴⁷

ולפי שיסוד הוא זכר, נאמר בו בן. | ולפי שהיסוד הוא זכר נאמר בו בן

Since *yesod* is the masculine principle, the word for “son of” is mentioned in the name of its corresponding king.

ואמר המכה מדין, כי יסוד שבקדושה הוא שלום, | ואמר המכה את מדין כי יסוד שבקדושה הוא שלום
ומשבית מדנים בשדה מואב, בשדה האב העליון שהוא | ומשבית מדנים בשדה מאב בשדה האב העליון שהוא
חכמה, | חכמה

44. Isaiah 16:10.

45. par. Leviticus 13:46; Jeremiah 15:17; Lamentations 1:1, 3:28.

46. *Shabbat* 19b.

47. *Shevi'it* 8:6.

Hadad is mentioned as having “smote Midian in the field of Moab,” for the holy *yesod* exemplifies peace, and thus “causes strife to cease⁴⁸ in the field of Moab,” i.e., in the field of the supernal father, *chochmah*.

The word for “who smote” is read as “who made cease”; the name *Midian* is interpreted as the noun *madanim*, which means “forms of strife and argument.” Moab is read as *mei-av*, “from the father,” and father refers to *Abba*, the *partzuf* of *chochmah*. When is there strife in *Abba*?

כאשר עלו ניצוצות הטהרה במחשבה, כי עדיין לא | כשעלו הניצוצות במחשבה כי עדיין לא נתגלית מלכות
נתגלה האור של מלכות למטה, כי היתה בתוך | למטה כי היתה בתוך החכמה
החכמה:

This occurs when the sparks of purity ascend in thought, when the light of *malchut* has not yet been revealed below, she being still included within *chochmah*.

Malchut (or *Nukva*), we know, is the *partzuf* that actively extracts and releases the sparks of holiness and purity from the realm of evil, allowing them to ascend back to their source in the realm of holiness. But as long as *malchut* has not yet been issued, it remains *in potentia* in its source, *chochmah*. Thus, *chochmah* can only “imagine” the process of elevating the sparks but not experience it yet. This “frustrates” *chochmah*, keeping it in a state of “strife.”

ומלך זה נתפשט מכל היסוד בכללו, ולפיכך נאמר בו | ומלך זה נתפשט מכל היסוד בכללו ולפיכך נאמר בו
ושם עירו, הרומז למלכות שבו. | ושם עירו הרומז למלכות שבו.

This king spreads out from the entire *sefirah* of *yesod*; reference is therefore made to “the name of his city,” alluding to the *malchut* within it, i.e., within *yesod*.

The *malchut* of any entity is the realm in which the entity acts, its context.

ונקרא עוית, מלשון עוות, כמד”א ודרך רשעים יעות, | והנה נקרא עוית מלשון עוות כד”א ודרך רשעים יעות
כי המלכות שביסוד זה נתעוותה להשפיע מן הצינור | כי המלכות שביסוד זה נתעוותה להשפיע מהצינור
השני שבו, | השני שבו

The city was called *Avit*, which is derived from the noun “perversity” (*ivot*), as it is written, “He will pervert the ways of the wicked.”⁴⁹ This is so because *malchut* of this evil *yesod* was perverted in order to channel energy from its second pipeline.

I.e., the “left” pipeline, of urine, as opposed to the first, “right” pipeline, of semen.

וזהו כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו פנימו כי | וזהו כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו פנימו כי
היסוד שבקדושה הנקרא צדיק צדקות אהב, שהם נ”ה, | היסוד שבקדושה הנקי צדיק צדקות שהם נצה והוד
אהב לבשל בהם הזרע העליון, כדי להורידו אליה דרך | אהב לבשל בהם הזרע העליון להורידו אליה דרך
הצינור הימין, | הצינור הימין

This is the mystical meaning of the verse, “For G-d is righteous; He loves acts of righteousness; the upright will behold His face.”⁵⁰ The holy *yesod* is termed “the righteous one, who loves acts of righteousness,” these latter being *netzach* and *hod*. It loves to prepare the supernal semen in them, in order to draw it down to

48. par. Proverbs 18:18.

49. Psalms 146:9.

50. Ibid. 11:7.

***malchut* via the right pipeline.**

One of the anatomical correlates of *netzach* and *hod* is the two testicles.

ישר שהוא הצינור ימיני, יחזו פנימו, מדת המלכות הי' | ישר שהוא הצינור הימיני יחזו פנימו מדת מלכות
מקבלת ממנו דרך ישר, | מקבלת ממנו דרך ישר

“The upright” refers to right pipeline; “will behold his face” refers to how *malchut* is intended to receive from *yesod* via its right pipeline.

וזו השפיעה ממנו דרך הצינור השמאלי, ועוותה דרכה, | וזו השפיע ממנו דרך צינור השמאלי ועוותה דרכה
ולכן נקראת עוית. | ולכן נקראת עוית

However, the evil *malchut* of *yesod* channeled energy from *yesod* via its left pipeline, and thus “perverted its way.” It is therefore called *Avit*.

וכנגדו בנוקביה דו"א ג"כ עוותה דרכה, לתת מהצינור | וכנגדו בנוק' דו"א ג"כ עוותה דרכה לתת מהצינור
השני שבה: | השני שבה

Concomitantly, the evil *Nukva* of *Z'eir Anpin* also “perverted its way,” giving from its second pipeline.

I.e., producing urine instead of female seed.

והנה מדת המלכות יוצאת, וסוד זה נקי ע"ת | והנה מלכות יסוד זה נקי ע"ת

Now, *malchut* of this *yesod*, i.e., of the evil *Z'eir Anpin* is called “time” (*eit*).

In general, time is associated with the *sefirah* of *malchut*.

The first and last letters of *Avit* are *ayin* and *tav*; together they spell the word for “time,” *eit*. The middle two letters of *Avit* are *vav* and *yud*.

It will be recalled that the story of the kings of Edom is told both in *parashat Vayishlach* and in the Book of Chronicles. In both versions, the name *Avit* is pronounced the same way. However, in the first version, the middle letters (*vav* and *yud*) are as we would expect them: *vav* followed by *yud*. In the second version, the order of these letters is reversed.

ו"י, שבה בסוד ו"י שהוא מושך היו"ד שהוא היסוד | ווא"י יו"ד שבה בסוד ו"י שהוא"י מושכת היו"ד שהיא
עמה, ונעשה ו"י, | היסוד ונעשה ו"י

The *vav-yud* in *Avit* as it appears in *parashat Vayishlach* is written *vav-yud*, indicating that the *vav* draws down the *yud*, which signifies *yesod*.

The form of the *vav* is a line drawn down from a *yud*. The *vav* thus indicates the content of the *yud* being drawn down to a lower level. As we have seen, *malchut* of *yesod* draws down the “juice” of *yesod* (either semen, on the holy side, or urine, on the evil side) and channels it to the lower levels.

וכן מלכות של יסוד אשר בנוקביה דו"א הוא משך | וכן מלכות של יסוד שבנוקבא דו"א היו שבו מושכת
היו"ד, ולפי שזו מלמעלה למטה קדמה יו"ד לוא"י. | היו"ד ולפי שזה מלמטי למעלה קדמה יו"ד לוא"י

Similarly, in the *malchut* of the *yesod* of the evil *Nukva* of *Z'eir Anpin*, the *vav* draws down the *yud*. But since this is done here in an ascending fashion, the *yud* precedes the *vav*.

Since *Nukva* is producing its “juice” upward, toward *Z'eir Anpin*, the “drawing down” is effectively

a “drawing up,” and therefore the order of the letters is reversed.

וזה וי״י מלמטה, וזה י״ו מלמעלה למטה, ולפיכך זה | וזה י״ו מלמטה למעלה וזה וי״י מלמע׳ למטה ולכן זו
עוי״ת, וזה עיו״ת, | עוי״ת וזו עיות

***Yud-vav* thus indicates a descending flow while *vav-yud* indicates an ascending flow. That is why in the former case, *Avit* is spelled *ayin-vav-yud-tav*, while in the latter case, it is spelled *ayin-yud-vav-tav*.**

For, as we have seen previously, the account of the kings in the Book of Chronicles is told from the perspective of *Nukva*, the feminine principle.

But we must keep in mind that in the world of *Tohu*, the *partzufim* did not exist as such and therefore there could be no mating between them. Thus—

ז״א לחסרון נקבתו משך את מדת היסוד אליו, ונתן | ז״א לחסרון נקבתו משך היסוד אליו ונתן דרך הצינור
דרך הצינור השמאלי, ונוקביה משכה היסוד אליה | השמאלי. ונוקבא דז״א משכה היסוד אליו לחסרון הזכר
לחסרון הזכר, ונתנה דרך הצינור השמאלי: | ונתנה דרך הצינור השמאלי.

Since in this context *Z'eir Anpin* lacked its feminine counterpart, it retracted its attribute of *yesod* within it, and instead transmitted via its left pipeline. And similarly, *Nukva*, lacking its masculine counterpart, retracted its *yesod* within it, and transmitted via its left pipeline.

והמלך ההי שמלה ממשרקה. | והמלך החמשי שמלה ממשרקה.

The fifth king was Samlah from Masreikah.

והנה מלכות שבז״א, סמוכה ליסוד ושמלה, כד״א | והוא מלכות שבז״א סמוכה ליסוד ושמל״ה כמ״דא
ושמלה מגוללה בדמים, בסוד הדין. | ושמל״ה מגוללה בדמ״י בסוי הדין

***Malchut* of the evil *Z'eir Anpin* is close to *yesod*, and is called “skirt” (*simlah*), as in the verse, “and a skirt sullied with blood,”⁵¹ this being a manifestation of strict judgment.**

Samlah is spelled the same way as *simlah* (*sin-mem-lamed-hei*).

The verse quoted comes from Isaiah’s description of a typical battle, in which the skirts of the slain are covered with blood.

וזהו ממשרקה, כד״א לשמוע שריקות עדרים, אשר הם | וזהו ממשרקה כמד״א לשמוע שריקו׳ עדרים שהם ג׳
ג׳ עדר׳ צאן נה״י, ונמשכה מצד הוד אשר במלכות ז״א, | עדר׳ צאן נה״י ונמשכה מצד הוד שבמלכות שבז״א
בסוד שור״ק אשר הוא נקוד הוד, והיינו ממשרקה. | בסוד שור״ק שהוא ניקוד הוד והיינו ממשרקה

This is why this king is from Masreikah, as in the verse, “to hear the bleating (*sherikot*) of the flocks.”⁵² This refers to the three flocks of sheep: *netzach-hod-yesod*. Specifically, Masreikah is manifest from *hod* of *malchut* of the evil *Z'eir Anpin*, this being also a manifestation of the vowel *shuruk*, which is associated with *hod*.

The word *Masreikah* is spelled *mem-sin-reish-kuf-hei*. The root is *sin-reish-kuf*, and since *sin* and *shin*

51. Isaiah 9:4.

52. Judges 5:16.

are essentially the same letter, this root means “to bleat, to wail.” (It is apparently the origin of the English word “shriek.”) In the verse quoted, the prophetess Deborah berates the tribe of Reuben for staying home with its flocks instead of joining her in battle.

Netzach-hod-yesod are referred to allegorically as the three “flocks” perhaps because they are the *sefirot* of innate nature, instinctiveness. A person who lives life following his inborn nature is like a sheep dutifully following its shepherd.

In any case, *Masreikah* refers to *netzach-hod-yesod*. Its phonetic similarity to the name of the vowel *shuruk* identifies it more precisely with *hod*, since this vowel is sometimes associated with *hod*. And *Samlah*, *malchut* is derived from this *hod*.

ועוד, לפי שהמלכות של הקדושה מלאה, דכתיב אני מלאה הלכתי, וזו ריקה היא, והיינו ממשרקה, ממ"ש ריק"ה, ממש ריקנית.	ועוד, לפי שהמלכות של הקדושה מלאה, דכתיב אני מלאה הלכתי, וזו ריקה היא, והיינו ממשרקה, ממ"ש ריק"ה, ממש ריקנית.
--	--

Furthermore, *Masreikah* indicates the source of the evil *malchut* since the holy *malchut* is full, as it is written, “I walked away full,”⁵³ while this one the evil *malchut* is empty. This fact is indicated in the word for “from *Masreikah*” (*mi-Masreikah*), which can be read to mean “completely empty (*mamash reikah*).”

The phrase “I walked away full” was spoken by Naomi, Ruth’s mother-in-law, describing how she left the land of Israel wealthy. The pronoun “I” (*ani*) is often associated with *malchut*.

Mi-Masreikah: mem-mem-s(h)in-reish-kuf-hei.

Mamash reikah: mem-mem-shin reish-kuf-hei.

והנה שלמה נקראת בסוד הרחמים, כאשר מקבלת והנה שלמה נקי בסוד הרחמים כשמקבלת מיסוד בסוי מיסוד, שלים ה, ובסוד הדין נקי שמלה, שמא"ל ה: שלם ה' וביסוד הדין נקי שמל"ה שמא"ל ה'.	והנה שלמה נקראת בסוד הרחמים, כאשר מקבלת והנה שלמה נקי בסוד הרחמים כשמקבלת מיסוד בסוי מיסוד, שלים ה, ובסוד הדין נקי שמלה, שמא"ל ה: שלם ה' וביסוד הדין נקי שמל"ה שמא"ל ה'.
--	--

When the holy *malchut* receives from *yesod*, it is called “Solomon” (*Shelomo*), which can be read as “the full *hei* (*shalem hei*).” This is a manifestation of G-d’s mercy. The opposite manifestation, i.e., of judgment, is when the evil *malchut* is called *Samlah*, which can be read as “the Samael *hei*.”

Shelomo: shin-lamed-mem-hei.

Shalem hei: shin-lamed-mem hei.

The letter *hei* is here taken to allude to the final *hei* of the Name *Havayah*, which indicates *malchut*.

Samael, as we have seen previously, is a demon. When *malchut* is filled, instead of the holiness of *yesod*, with the emptiness of evil, it is an expression for the demonic forces of evil.

Samlah: sin-mem-lamed-hei.

Samael hei: sin-mem-alef-lamed hei. The *alef* is one of the letters that often elides, so *Samlah* can justifiably be considered a contraction of *Samael hei*.

והמלך הו' נקי שאול מרחובות הנהר. והוא גבורה והמלך הששי נקי שאול מרחובות הנהר והוא גבו' הנמשכת מבינה, הנקראת רחובות הנהר, כד"א אני הנמשכת מבינה הנקי רחובות הנהר כמד"א אני בינה בינה לי גבורה.	והמלך הו' נקי שאול מרחובות הנהר. והוא גבורה והמלך הששי נקי שאול מרחובות הנהר והוא גבו' הנמשכת מבינה, הנקראת רחובות הנהר, כד"א אני הנמשכת מבינה הנקי רחובות הנהר כמד"א אני בינה בינה לי גבורה.
---	---

The sixth king was Shaul from Rechovot HaNahar. This is the evil *gevurah*, which

53. Ruth 1:21.

is derived from *binah*, which is called *Rehovot HaNahar* (“the widening of the river”), as it is written, “I am *binah*, *gevurah* is mine.”⁵⁴

In the verse, “And a river went forth from Eden to water the garden,”⁵⁵ Eden signifies *chochmah*, the river flowing out of it signifies *binah*, and the garden signifies *malchut*. *Chochmah* is depicted as a wellspring, as in the verse, “the source of wisdom is like a bubbling stream.”⁵⁶ *Binah*, as we know, is the expansion of the initial insight of *chochmah*, which surfaces from the supra-conscious mind like water bubbling forth from a subterranean well.

As we have seen previously, *binah* is the source of *gevurah*. In expanding the insight of *chochmah*, *binah* must use discernment and discrimination in order to separate the pure, true insight from the admixture of impurities that accompanies its revelation.

As long as *gevurah* is also used for the same purpose, it remains holy. But when judgment become judgmentality for its own sake, *gevurah* becomes a source of evil.

<p>ולפי שכל מלכים אלו בסוד הדינים התקיפים וגבורה שרש כל הדינים התקיפים כולם ולא היה אפשר לה להתקיים כי אף האחרים שלא היו כל כך דינים תקיפים כמוה מתו כ"ש גבור' עצמה שהיא תוקף הדינים עצמן ושרשם</p>	<p>ולפי שכל מלכים אלו בסוד הדינין התקיפים, וגבורה שורש כל הדינים התקיפים, ולא היה לה אפשר להתקיים, כי אפילו האחרים שלא היו כ"כ דינין תקיפין כמוה מתו, כ"ש גבורה עצמה, אשר היא תוקף הדינים עצמן ושרשם.</p>
---	---

All these kings are manifestations of the principle of severe judgment, and *gevurah* is the source of all severe judgments. It could therefore not endure, for if its back—which was not as severe a manifestation of judgment as it is—died, all the more so must *gevurah* itself collapse, inasmuch as it is the intensity of judgment itself and its source.

In the Shattering of the Vessels, it was primarily the back or superficial aspect of the *sefirot*, the vessels, that collapsed.

<p>והוכרח לצאת ע"י התפשטות שער אחד שבחמשים שערים בבינה לפי שעה ולפיכך נקרא שאול מלשון השאלה כי נתפשטה הוד שבבינה ממקומה העליון בהשאלה לגבורה.</p>	<p>והוכרח לצאת ע"י התפשטות שער אחד מהרחמים, מהחמשים שערים שבבינה, לפי שעה. ולפיכך נקרא שאול, מלשון השאלה, כי נתפשט הוד שבבינה ממקומו העליון, בהשאלה לגבורה התחתונה.</p>
---	---

It therefore had to issue through one of the gates of mercy, which was manifest temporarily from the fifty gates of *binah*. It is therefore called *Shaul* “borrowed”, as a loan. For *hod* of *binah* extended from its supernal place, on “loan” to *gevurah* below it.

<p>ונקראת רחובות בסוד התפשטות החמשים שערים עד הוד והוד זה נמשך למטה לגבורה תחתוני שז"א</p>	<p>וז"ש בזוהר דאתפשט מרחובות הנהר, ונקרא מרחובות, בסוד התפשטות חמשים שערים עד הוד. והוד זה נמשך למטה, לגבורה התחתונה אשר בז"א.</p>
--	--

Thus it is written in the *Zohar*⁵⁷ that “Shaul was derived from a specific aspect that extended and issued from the widening of the river.” And this aspect is spoken of

54. Proverbs 8:14.

55. Genesis 2:10.

56. Proverbs 18:4.

57. 3:142a.

as being “from the widening,” this being how the fifty gates extended until *hod*. This *hod* extended below, down to the *gevurah* of *Z’eir Anpin*.

The intellect (*binah*) responds to the new insight (*chochmah*) introduced into it. This response is the germ of the emotional response to the new intellect that will issue from *binah* as bona fide emotions. The response thus encompasses the five major emotions (*chesed* to *hod*) in a primitive form. These are the five states of *chesed* and the five states of *gevurah* within *binah*. Each of these five dual-states subdivides into ten, giving the fifty gates of *binah*. The lowest of the five *chesed-gevurah* states is that of *hod*, and this *hod* extended to *gevurah* to keep it from shattering completely, more so that the other emotions of *Tohu*.

<p>והנה מבחינה זו היה שאול מלך ישראל ולפי מת ולא ולא נתקיים המלכות בידו, עד שבא דוד, שהוא מהטבאל טוב רואי.</p>	<p>והנה מבחינה זו היה שאול מלך ישראל, לפיכך מת ולא נתקיים המלכות בידו, עד שבא דוד, שהוא מהטבאל טוב רואי.</p>
--	--

Saul (*Shaul*), the king of Israel was from this manifestation; that is why he died without establishing a dynasty. Only David did this, for he was [the holy manifestation of *Meheitavel*, and “good looking.”⁵⁸

Meheitavel was the wife of *Hadar*, the eighth king, who did not die, since he was the precursor of the world of *Tikun*. *Meheitavel* means “the one made good by G-d.” When Samuel inspected the sons of *Jesse*, looking for the one G-d intended to be the next king of Israel, David was described as being “good looking.”

<p>ולפי שהיה שאול נמשך מצד הוד הבינה שהיא למעלה מהבנין, לזה היה ארוך, דכתיב משכמו ומעלה גבוה מכל העם: ולפיכך ארז"ל שלא היה במלכותו דופי, כי שם פגם בבינה כנודע.</p>	<p>ולפי שהיה שאול נמשך מצד הבינה, אשר היא למעלה מהבנין, לזה היה ארוך, דכתיב משכמו ומעלה גבוה מכל העם: ולפיכך ארז"ל שלא היה במלכותו דופי, כי אין מגיע שם שום דופי ופגם בבינה, כנודע.</p>
---	---

Since Saul was derived from the side of *binah*, which is above the structure of the seven lower *sefirot*, he was tall, as it is written, “from his shoulder upwards he was above all the people.”⁵⁹ This is also why the sages said that there was no fault in his kingship, for no fault or blemish reaches up as far as *binah*, as is known.

The seven lower *sefirot* correspond to the seven days of creation, which are sometimes referred to as “the seven days of the *binyan*,” which can mean “of the construction” or of the “building.” *Binah* is thus above this building.

<p>ולא נתקיימה מלכותו לפי שלא המתין שבעת ימים כדי להעלות עולה כי היה רוצה שמואל להעלותו למעלה משבעה הימים למקום הבינה לשיתקיים מלכותו והוא לא עשה כן ונקרע מלכותו.</p>	<p>והטעם שלא נתקיימה מלכותו, מפני שלא המתין שבעה ימים כדי להעלות עולה, כי היה רוצה שמואל להעלותו למעלה מן השבעה ימים למקום הבינה, שיתקיים אז מלכותו, והוא לא עשה כן, ונקרע מלכותו.</p>
--	--

The reason why his kingship nevertheless did not endure is because he did not wait seven days to offer his ascent-offering.⁶⁰ Samuel wanted to elevate him above the level expressed by these seven days, up to the level of *binah*, for then his kingship would endure. But he did not do this, and therefore his kingship was cut off.

58. 1 Samuel 16:12.

59. 1 Samuel 10:23.

60. 1 Samuel 10:8, 13:8-14.

<p>ולפי ששואל היה מבחינו, זו מצד הדינין התקיפים רצה הקבה"ו שבתחילת מלכותו ישבית הדינין והקליפות ויחרים את עמלק כדי שתתבסס בחינו, זו ויעלה ליינק מן הבינה</p>	<p>ולפי ששואל היה מבחינה זו בסוד הדינים, רצה השם ית' שבתחלת מלכותו ישבית הדינים והקליפות, ויחרים את עמלק, כדי שתתבסס בחינה זו שלו, ויעלה ליינק מן הבינה.</p>
--	--

Because Saul derived from this spiritual level, the attribute of strict judgment, G-d wanted him at the beginning of his rule to eliminate the outward manifestation of judgment and evil, i.e., to destroy Amalek.⁶¹ This would cause the similar aspect within him to be rectified "perfumed" so that he could then ascend to derive sustenance directly from *binah*.

<p>ולהיותו נמשך מהוד שבבינה היה משיחתו ע"י שמואל שתיקן ההוד תחתון שנפגם ע"י צליעת ירך יעקב ודי בזה.</p>	<p>ולהיותו נמשך מהוד שבבינה, היתה משיחתו ע"י שמואל, שתיקן ההוד, שנפגם ע"י צליעת ירך יעקב.</p>
---	---

Since he was derived from *hod* of *binah*, he was anointed by Samuel, who rectified *hod*, which had been blemished by Jacob's limp.

61. 1 Samuel 15.